ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 100 (3100)

СУБОТА, 31 травня 2003 року

ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Відбулися акція протесту проти засилля низькопробних передач російського виробництва, що їх транслюють деякі телеканали України.

Завтра — Міжнародний день захисту дітей

А СНИТЬСЯ ЛИШЕ МАМА

Найтяжче забути їхні очі. Не по-дитячому глибокі, зі смутком, вони проводжають кожну чужу жінку довгим поглядом із невимовленою мольбою: «А може, ви — моя мама і заберете мене?». Ці діти не знають батьківської ласки, але більшість із них стали сиротами не з вини жорстокої долі, а від байдужості й безтямності дорослих, тих, хто дав їм життя, але кинув на перехресті.

Житомирська школа-інтернат для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, діяла з 1962 року як дитбудинок, а 1978-го її реорганізовано в школу-інтернат для сиріт, 1984-го побудовано й дошкільне відділення для молодших братів і сестричок вихованців. Але сьогодні із 371 дитини лише 30 — круглі сироти. У 198 — батьків позбавлено батьківських прав, 103 —відібрано в батьків, у 30 — мами і тати сидять у тюрмах, у 10 — батьки психічно хворі чи інваліди.

Діти не потерпають від нестатків — пристойне п'ятиразове харчування, в одязі та взутті виручає «гуманітарка» та й нове час од часу закуповують. Учителі кажуть, що місцева влада їх не ображає, зарплату останні два роки платять вчасно. В цих стінах не рідкість і високі та заможні гості, а вони, як відомо, ніколи не приїздять із порожніми руками. На базі інтернату діють дитячо-юнацька спортшкола, філія музичної школи, 8 гуртків, працюють психолог, логопед, юрист. Є тут і «телики», і «відики», і музичні інструменти, і чотири автомобілі, а коли приїздив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, подарував дітям ще й мікроавтобус «Газель», щоб вони могли їздити на екскурсії.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СКАНДАЛ

Перерваний політ завершився. Розбори ще будуть

Учора багатостраждальний рейс Хіросіма—Хабаровськ—Київ благополучно завершився в столичному аеропорту Бориспіль. Поневіряння делегації Верховної Ради України на чолі з її Головою Володимиром Литвином закінчилися. Сам він охарактеризував ситуацію, що склалася позавчора в аеропорту Хабаровська, одним словом: «Неможлива». Слід зазначити, що йдеться одразу про дві нештатні, так би мовити, проблеми: дипломатичну та технічну. Адже ще 23 травня МЗС України надіслало російському МЗС ноту, в якій повідомлялося, що 29 травня в аеропорту Хабаровська здійснить посадку для дозаправки літерний рейс українського державного авіапідприємства «Україна» Іл-62м. І, згідно з протоколом, Голову Верховної Ради в аеропорту мали зустрічати офіційні особи Хабаровська та Хабаровського краю. Проте, прилетівши, українська делегація побачила лише розгублених прикордонників, які запитували одне одного: «Куди їх вести?». Лише через годину делегації запропонували якісь напої. Що це: елементарна неповага, бюрократичні зволікання чи знамените російське «авось»? Мовляв, не зустріли главу парламенту держави, яка начебто є стратегічним партнером Росії, — «авось», у Москві не дізнаються. Втім, заступник губернатора краю таки з'явився в аеропорту через 5 годин, коли українська делегація перебувала в шоці від усвідомлення того, яка трагедія могла статися з літаком, заправленим некондиційним пальним. Одне слово, ні в кого із 56 його пасажирів — а це Володимир Литвин, народні депутати, представники міністерств, бізнесу та журналісти — не виникло бажання поспілкуватися з господарем, котрий спізнився. В цей час з літака вже зливали бензин...

Унаслідок недбальства служб аеропорту Хабаровськ літак пробув там 15 годин. При цьому нашій делегації не запропонували гарячої вечері за рахунок, як і належить у таких випадках, російської сторони. Ніхто не здогадався забезпечити нічліг у готелі. Загалом дорогою від Хіросіми до Києва делегація провела в літаку 27 годин.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПЕРЕДПЛАТА-2003

Кожному депутату — «Голос»

На Вінниччині налічується 13 тисяч депутатів різних рівнів. Із пропозицією передплатити парламентську газету до них звернулася Фундація місцевих та регіональних влад — громадська організація, до складу якої входить більшість народних обранців. За словами керівника організації голови облради Юрія Іванова, головна мета започаткованої акції — використати весь масив інформації, що вміщує на своїх сторінках парламентське видання, в роботі народних обранців з людьми. До того ж, вважає Ю. Іванов, газета орієнтована саме на депутатів, тому вони й мають становити основу її читацької аудиторії.

Перебіг передплати на газету серед депутатів проаналізують на сесіях рад: від сільських до обласної. Водночас буде з'ясовано, на які саме видання ради витрачають виділені на передплату бюджетні кошти, чи є у переліку таких часописів газети рад. Організатори акції планують проведення «круглого столу» за участю представників депутатів, щоб вони внесли пропозиції з висвітлення роботи місцевих органів самоврядування на сторінках парламентської газети, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Від редакції. На нашу думку, ініціатива вінничан заслуговує на поширення в інших регіонах держави. Адже парламентська газета справді є одним із кращих помічників народних обранців — від сільських до Верховної Ради — в їхній діяльності. Сподіваємося на підтримку започаткованої акції «Голос України» —кожному депутату» з боку керівників органів місцевого самоврядування в інших областях. Чекаємо пропозицій щодо співпраці з газетою.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Сєров Валентин Олександрович (1865—1911 рр.)

Діти. 1899 р.

Державний Російський музей.

У НОМЕР

Дизель-потяг нового покоління

У холдинговій компанії «Луганськтепловоз» заклали першу раму для дизель-потяга нового покоління — ДЕЛ-002.

Прикметно, що за основу тут узято дизель німецької компанії «MTY», пристосований працювати в режимі змінних навантажень. Перший состав складатиметься з трьох вагонів, і його плановано здати вже на початку серпня поточного року. Після того, як дизель-потяг пройде всі випробування й одержить висновок державної комісії, він надійде в серійне виробництво. Всі фінансові витрати взяв на себе головний замовник холдингової компанії — «Укрзалізниця».

Крім того, закладено першу раму тепловозів ТЕ-114 для Іраку. Нинішнього року до Багдада відправлять дві такі машини, а загальний обсяг замовлення для цієї країни — 32 локомотиви, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Автопробігом по неувазі

1 червня із Сімферополя за маршрутом Миколаїв —Кіровоград — Полтава — Орел — Курськ — Воронеж —Харків — Запоріжжя — столиця Криму стартує мало не 20 українських і кримських екіпажів авто, якими кермуватимуть інваліди-колясочники зі штурманами.

На кордоні з Росією до них приєднається ще стільки ж учасників тижневого 2,5-тисячекілометрового перегону, яким інваліди сподіваються привернути увагу владників до своїх проблем, відзначити Рік Росії в Україні, 60-ліття звільнення низки російських міст від фашистської навали. Після фінішу першого такого автопробігу у намірах ще й створення в Криму Всеукраїнської автомобільної федерації інвалідів задля традиційного проведення ще численніших авторалі інвалідів, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

«Кредо-Класик» застрахує медалістів

Страхова компанія «Кредо-Класик» застрахує усіх випускників столиці, які закінчили школу із золотою медаллю, на п'ять тисяч гривень.

За статистикою, Київ щороку випускає у світ 2—3 тисячі медалістів. Усі вони одержать відповідний поліс випускника, який гарантуватиме страховий захист, коли доля не всміхається.

За словами президента компанії Юрія Єфімова, це реальна підтримка молодого покоління у перший рік їхнього дорослого життя, **повідомляє кореспондент Сергій МИКОЛАЄВ.**

■ **Футбол.** Чемпіонат країни. Вища ліга. Матчі 27-го туру.

«Металург» Зп — «Динамо». 0:3. 7 000 глядачів. Голи: Хацкевич, 51, Чернат, 68, Шацьких 80.

«Шахтар» — «Карпати». 4:0. 17 000. Воробей, 18, Белік, 46, 57, 63. На 54-й хвилині з поля вилучено львів'янина Лучкевича (за удар суперника ззаду з ризиком завдання травми).

«Динамо» — 64 очки, «Шахтар» — 63, «Дніпро», «Металург» Д, «Арсенал» — по 53, «Волинь» — 41, «Таврія» — 32, «Карпати» — 31, «Чорноморець», «Іллічівець» — по 30, «Кривбас» — 28, «Ворскла», «Олександрія» — по 27, «Оболонь» — 25, «Металург» Зп — 24, «Металіст» — 20.

***

Позавчора на засіданні колегії Держкомспорту України Андрієві Шевченку надано звання заслуженого майстра спорту. Так справедливо й заслужено на батьківщині відзначили вагомий внесок українського нападника в перемогу «Мілана» в Лізі чемпіонів-2003.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Оголошено тендер на охорону Національного історико-археологічного заповідника «Ольвія»

ПРИВІТАННЯ

Працівникам місцевої промисловості України

Щиро вітаю вас з професійним святом.

Встановлення Дня працівників місцевої промисловості —це суспільне визнання важливої ролі галузі, покликаної задовольняти потреби населення у нескладних непродовольчих товарах, без яких не може обійтися жодна сім'я.

Майже за сім десятиліть місцева промисловість, як галузь, підпорядкована безпосередньо уряду України, багато зробила для забезпечення товарного ринку виробами культурно-побутового і господарського призначення. Її завжди відзначали використання місцевих матеріально-сировинних ресурсів, залучення у виробничий процес незайнятого сільського населення, особливо у міжсезонні періоди, широкі можливості збуту продукції. Для місцевої промисловості характерний демократичний спосіб управління, організації виробництва і реалізації споживчих товарів.

За умов переходу до ринку завдяки створенню концерну вдалося зберегти місцеву промисловість як єдину галузь і за рахунок освоєння сучасних організаційних форм і виробничих процесів подолати спад виробництва, вийти на шлях зростання. Це дає підстави сподіватися, що вітчизняні товаровиробники зуміють створити власний ринок товарів невідкладного попиту, спроможних гідно конкурувати з іноземними виробами. Верховна Рада України сприятиме розвитку галузі вдосконаленням чинного законодавства.

Бажаю успіхів у вашій діяльності. Міцного вам здоров'я, щастя і благополуччя.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Перерваний політ завершився. Розбори ще будуть

(Початок на 1-й стор.).

Мабуть, з-поміж усіх хабаровських господарів вдячні пасажири літерного рейсу мають бути лише заступникові начальника аеропорту Павлу Севастьянову. Це він прийняв рішення про зупинення літака, що вже готувався злетіти. Рішення, яке означало визнання недбальства. І велике спасибі екіпажу та начальникові льотного загону Володимиру Пащенку, котрий, і це відзначив Володимир Литвин, прийняв цілком правильне рішення: зупинив зліт і наполіг на повній заміні пального та аналізі того, що було залито в баки раніше. Щоправда, аналіз було зроблено не в незалежній лабораторії, а в Хабаровську через кілька годин. Він показав, що деяка кількість антикристалізаційної речовини в баках усе-таки була. Проте вона там і має бути, адже раніше літак заправлявся в аеропорту міста Хіросіма. І питання в тому, наскільки його вистачило б: від Хабаровська до найближчого аеропорту, здатного прийняти такий літак, — 500 км. Одне слово, запитань, на які так і немає відповідей, дуже багато.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Хабаровськ—Київ.

P. S. *Учора пізня «ГУ» намагався зв'язатися з МЗС України, щоб з'ясувати бодай дипломатичний бік інциденту. Чому про приліт нашої делегації не знала влада Хабаровська і чия тут вина: МЗС України, МЗС Росії або ж чи місцевих чиновників? На жаль, прес-служба нашого зовнішньополітичного відомства нагадувала райком, який «зачинено — усі пішли на фронт».*

Фото з архіву «ГУ».

Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина в аеропорту Бориспіль з Головою Ради Федерації Федеральних зборів Росії Сергієм Мироновим і Надзвичайним та Повноважним Послом Росії в Україні Віктором Черномирдіним 6 травня 2003 року.

Міжпарламентська рада Україна—НАТО. З понеділка розпочнемо

Парламентська асамблея НАТО підтримала ініціативу українських депутатів про створення Міжпарламентської ради Україна—НАТО, а також поширену спільну декларацію глав делегацій України, Азербайджану та Грузії. Про це, підсумовуючи роботу українських депутатів на 49-й весняній сесії ПА НАТО 24—28 травня у Празі, повідомив журналістам глава нашої делегації Олег Зарубінський. Він також повідомив «ГУ» про домовленість, що з української сторони раду очолить заступник Голови ВР Олександр Зінченко. З боку НАТО кандидатуру співголови ще не визначено. Найпевніше, ним стане хтось із віце-президентів ПА НАТО.

«Трансформація спільної Моніторингової ради в Міжпарламентську раду — це бажання не просто займатися моніторингом, а брати участь, якщо хочете, активно впливати на євроатлантичні прагнення України», — заявив Олег Зарубінський. На запитання «ГУ», коли рада почне діяти, народний депутат відповів, що вона готова почати роботу з нинішнього понеділка. Рада покликана здійснювати парламентський контроль над діяльністю виборчих структур, незалежністю судової влади, громадянського суспільства, дотриманням верховенства права, прав та основних свобод людини. Коротше кажучи, її діяльність спрямована на законодавче забезпечення й контроль за демократичними перетвореннями, які являють собою цілий комплекс базових критеріїв, необхідних для майбутнього членства України в НАТО.

Що стосується питання про можливі терміни нашого вступу до альянсу, то глава постійної делегації Верховної Ради України в НАТО вважає: Україна може отримати спеціальне запрошення стати членом НАТО вже 2007 року й українські парламентарії «роблять усе», щоб до третьої хвилі розширення потрапила Україна. «Якщо політичне керівництво України усвідомлює, що членство в НАТО — це не лише військова програма, а й черговий етап, який Україна має пройти, щоб стати європейською державою, то потрібно подавати заявку до НАТО», — підкреслив депутат, додавши, що це «сигнал» про те, що Україна не декларативно заявляє про свої наміри.

Як повідомили члени делегації, в центрі уваги ПА НАТО була ситуація довкола Іраку. Виступаючи на сесії, генсек НАТО Джордж Робертсон висловив жаль у зв'язку з негативним впливом іракської кризи. На прес-конференції член делегації Георгій Манчуленко («Наша Україна») нагадав про те, що українському парламентові також «важко далося» рішення про направлення українського РХБ-батальйону до Кувейту, проте воно було прийняте і виявилося правильним. Говорячи про прийняття рішення про направлення миротворчого контингенту України до Іраку, Георгій Манчуленко не наважився спрогнозувати, як проголосує його фракція, однак припустив, що співвідношення голосів буде таким само, як і стосовно Кувейту. У свою чергу, член фракції Блоку Юлії Тимошенко Степан Хмара зазначив, що також схиляється до необхідності участі України в післявоєнній відбудові Іраку. За відправлення миротворців висловився й Олег Зарубінський, який переконуватиме членів своєї фракції в необхідності прийняття такого рішення.

Загалом виконаною роботою у Празі наші депутати залишилися задоволені і впевнені, що її результати знайдуть відображення у заключній резолюції осінньої сесії ПА НАТО.

Яна СТАДІЛЬНА.

З прицілом на перспективу

Як уже повідомлялося, Кабінет Міністрів України надіслав до Верховної Ради проект Бюджетної резолюції на 2004 рік.

Основні напрями бюджетної політики наступного року враховують і консервативний сценарій розвитку економіки у цьому році, і цільовий. Консервативний сценарій розрахований на чинній податковій базі і передбачає реалізацію ризиків соціально-економічного розвитку країни. Це означає, що в нинішньому році індекс інфляції перевищить сім відсотків, а валовий внутрішній продукт зросте лише на 4,7 відсотка. Водночас імовірний інший варіант розвитку економіки, за умови запровадження законів про зниження податкового тиску і зростання споживчого попиту. Тож зростання валового внутрішнього продукту можна очікувати на рівні восьми відсотків, промислового виробництва — дев'яти, а позитивне зовнішньоторговельне сальдо перевищить півтора мільярда доларів.

Однак Президент України Леонід Кучма вважає, що з наступного року треба переходити до розроблення бюджетної стратегії на три-чотири роки з викладенням конкретних планів реформування тих чи інших сфер та фінансових затрат на такі реформи.

Як зазначив на прес-конференції радник глави держави Олександр Максюта, Україна робить крок до вступу до Євросоюзу, бо «країни ЄС мають довгострокове планування в обов'язковому порядку».

Володимир КОРОЛЮК.

Справа Лаптєвої матиме продовження

Учора в Печерському суді Києва мала слухатися справа за позовом Олени Лаптєвої — вдови бортінженера російського літака Ту-154, що зазнав катастрофи над Чорним морем 4 жовтня 2001 року. Адвокати вдови були впевнені, що на цьому засіданні суддя під тиском, що, за їхньою інформацією, чиниться на суд, прийме клопотання відповідачів — Кабінету Міністрів, Міністерства оборони та Держказначейства України —про призупинення розгляду позову до закінчення слідства Генпрокуратури у кримінальній справі у зв'язку з катастрофою. Але прогнози цієї не справдилися. Суддя Світлана Смик захворіла, і слухання справи перенесено на 20 червня.

Яна СТАДІЛЬНА.

Скоротили поштовий пункт...

— Ви за скаргою Орлова? — таким запитанням зустрів мене головний лікар обласного госпіталю для інвалідів та ветеранів Володимир Товчига і на підтвердження своєї «прозорливості» включив автовідповідач, з якого долинув голос ветерана. Скаржник висловлював невдоволення закриттям пункту поштового зв'язку в медзакладі, оскільки багатьом інвалідам це додало чимало незручностей. Я повідомив, що насправді мій візит пов'язаний з листом ветерана В. Дмитрієва на цю саму тему.

Інваліди, з якими спілкувався у дворику госпіталю, теж висловлювали нарікання скасуванням поштового закладу.

— Я приїхав підлікуватися з Козилівки Корюківського району, — розповів Іван Клименко. — Попереднього разу можна було замовити телефонну розмову з рідними, поспілкуватися. І гроші пересилали сюди. А тепер цього нема.

— До скорочення пункту поштового зв'язку ми не маємо жодного стосунку, — сказав В. Товчига. — У кінці минулого року керівництво Чернігівського поштамту повідомило нас про те, що у зв'язку з нерентабельністю пункту він має бути закритий. На жаль, це не наша структура, і ми не можемо вплинути на неї.

Скорочення поштового пункту якимось чином "Укрпошта" компенсувала листоношами відділення зв'язку №29. Їм «доважили» госпіталь і все лікарняне містечко, куди вони по черзі тепер щодня носять газети, конверти.

— Але цього недостатньо, — зазначає головний лікар обласної лікарні Микола Романюк. — Тільки в обласній лікарні 1200 осіб персоналу, 760 хворих, 375 щоденних відвідувачів поліклініки. Крім госпіталю для інвалідів, маємо поряд онкодиспансер, де працює майже 1000 медиків і лікується 360 чернігівців. Зрозуміло, що на таку велику кількість людей потрібне відділення зв'язку. Адже нам хотілося б і комунальні платежі сплачувати тут, і перекази отримувати. Ми ведемо переговори про відновлення поштового пункту.

Щоправда, тепер відкриємо його у поліклініці. Це буде зручніше для хворих. Ми хочемо також, щоб у поштовому пункті торгували газетами, журналами.

Що ж, можливо, згадане якоюсь мірою буде справедливим розв'язанням проблеми. Її не було б, як і скарг ветеранів, якби у поштовому відомстві глибше зважали на інтереси громадян і перш, ніж «різати», укорочувати структурні підрозділи, міркували про нормальний компромісний вихід з економічної ситуації.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

На знімку: листоноша Марія Шило розклала свій нехитрий товар на підвіконні госпіталю...

САМОВРЯДУВАННЯ

За самодостатність Вінниччини

Вінничани не вміють (чи не хочуть) захищатися від конкурентів. Для прикладу, ринок олії на 70% заповнений продукцією з інших областей, тоді як у місті над Південним Бугом мають потужний власний олієжиркомбінат. Те саме стосується горілчаної промисловості: при наявності 14 спиртових і майже 10 горілчаних підприємств на прилавках магазинів переважають міцні напої, виготовлені за межами області. Нема достатнього асортименту молочних виробів, тому їх також везуть з усіх усюд. А в регіоні — 21 молокопереробне підприємство.

До того ж з області вивозять здебільшого сировину —зерно, м'ясо, металобрухт і не завозять обладнання та новітніх технологій.

Усе це не могло не стурбувати депутатів усіх рівнів під час депутатських слухань, що відбулися по всій Вінниччині. За словами голови облради Юрія Іванова, слухання допоможуть прискорити ту роботу, яка вже здійснюється в інших областях: за самодостатність кожного регіону.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

МИЛОСЕРДЯ

Як добром зігріте серце...

30 травня Волинська обласна державна телерадіокомпанія і обласне відділення Дитячого фонду України уп'ятнадцяте провели благодійний телерадіомарафон «Поспішайте робити добро», приурочений Міжнародному дню захисту дітей. Мета марафону — надати допомогу дітям-сиротам і дітям з неблагополучних сімей. Голова обласної ради Василь Дмитрук повідомив, що напередодні апарат обласної ради прийняв рішення про перерахування у фонд марафону свого одноденного заробітку. Це вже не одноразова акція обласної ради, яка декілька років встановлює дітям-сиротам спеціальні стипендії, виділяє додаткові кошти спеціалізованим школам-інтернатам, і насамперед Володимир-Волинській школі-інтернату для дітей-сиріт.

У телерадіомарафоні «Поспішайте робити добро» взяли участь керівники Волинської облдержадміністрації, а також десятки підприємств, організацій, бізнесових структур, окремі громадяни.

Микола ЯКИМЕНКО.

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть

ШАЛАНСЬКОГО Анатолія Миколайовича

— народного депутата України другого скликання, який обирався у Знам'янському виборчому окрузі № 226 Кіровоградської області, та висловлює глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає, що 29 травня 2003 року на 51 році життя раптово помер народний депутат України другого скликання

ШАЛАНСЬКИЙ Анатолій Миколайович,

та висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН
Перший заступник Голови Верховної Ради України Г. ВАСИЛЬЄВ
Заступник Голови Верховної Ради України О. ЗІНЧЕНКО
Керівник Апарату Верховної Ради України В. ЗАЙЧУК

Дендропарк є, а «контори» немає

Надійні партнерські стосунки склалися у газети «Голос України» із об'єднанням «Львівліс». А тому дні «Голосу України» в Самбірському районі розпочалися... під зеленими шатами — в державному дендропарку, що «прописаний» у Рудківському лісництві.

Помічник лісничого — «патріарх» господарства Володимир Горгуц повів нас стежками зеленого співучого царства, де поряд із старими дубами й модринами виросли рукотворні екзоти. Тут можна подумки помандрувати в різні куточки земної кулі. Наш співрозмовник передусім зробив екскурс у минуле і згадав добрим словом колишнього лісничого Йосипа Біласа. Той, як представник роду лісівників від діда-прадіда, задумав 1961 року залишити по собі для нащадків щось значуще. Подарунком для наступних поколінь і став дендропарк, робота над створенням котрого була завершена 1967 року. Нині державний дендропарк, де гармонійно вжилися старезні дуби, які пережили кілька поколінь, і екзоти, займає територію 85 гектарів.

— Бідуємо ми з ним, бо належного фінансування немає, — щиро зізнався помічник лісничого. — Ми практично — виробничники, а це — для душі, для естетичної і наукової мети. Але приїжджають пани із природоохоронних органів і цікавляться: а де ж контора дендропарку? А контори немає. Замість неї мальовничі галявини, чудове місце відпочинку, котре патріоти господарства — лісничий Ярослав Півторак, його бувалий у бувальцях помічник та двоє майстрів — пильнують і леліють практично «поза програмою».

У дендропарку — майже 200 видів дерев. Авторами проекту охоплені розмаїті ареали: Європа, Північна Америка, Далекий Схід, Азія. Тут можна побачити ялицю каліфорнійську, біоту східну, айву японську, гінкго, тюльпанне дерево, магнолію. Як не згадати біля груші верболистої популярну українську народну казку про язиката Хвеську, яка запевняла, що на вербі ростуть груші. На цьому декоративному дереві плоди не ростуть, однак «плід» фантазії тих, хто створив і виростив його, — унікальний...

Головний лісничий об'єднання «Львівліс» Ярослав Целень відрекомендував нам патріарха лісівничої справи Володимира Горгуца як філософа. Та чи потрібна в господарюванні філософія? Вона ж не допомагає виконувати виробничі завдання, пов'язані із вирощуванням лісу, доглядом. А саме за цю працю Володимир Горгуц був нагороджений минулого року медаллю «За працю і звитягу».

Наш співрозмовник і читач вважає, що в природі більше гармонії, аніж в людському суспільстві. Якби ж то кожний прагнув ретельно вчитися в зеленому храмі. Натомість маємо силу-силенну «двійочників»...

— Я був у товариша в Австрії. Там за кілька днів ніде не побачив папірця. А як тільки перетнув кордон, бачу при дорогах гори сміття. Це вже не пов'язано із матеріальним благополуччям, а з вихованням. Попід деревами дендропарку — також смітять. Тільки-но приберемо, — за кілька днів знову засмічено. Певно, нам треба поміняти людей. Ліс починається з насіння, людина — також.

Рудківське лісництво, зокрема територія дендропарку із його принадами і «автографами» людського недбальства, — то також штрих до колективного портрета мешканців маленького містечка Рудки.

До слова, саме у Рудківському лісництві —одному із найстаріших в області — «виростили» нинішнього генерального директора «Львівлісу» Анатолія Дейнеку, двох заслужених працівників сільського господарства. Саме тут вписали свій «зелений рядок» журналісти Львівщини: вони власноруч посадили дерева. Є там дубок і від "Голосу України". Росте, міцніє...

Оксана ТЕЛЕНЧІ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Львівська область.

На знімку: «патріарх» Рудківського лісництва Володимир Горгуц.

А сниться лише мама

(Початок на 1-й стор.).

Утім, мабуть, на найбільшу похвалу заслуговують вихователі й вчителі, медсестри і няні, які за таку мізерну зарплату вкладають у цих дітей часточку свого серця і душі. Всіма силами, як то кажуть, правдами й неправдами, вони намагаються створити затишок у кімнатах, класах і коридорах та зародити в дитячих серцях паростки добра. Але проростуть вони чи ні, на жаль, здебільшого вже залежить не від них. Діти перебувають у школі-інтернаті до 15 років, а потім їх направляють до якогось із ПТУ і лише відмінників — до середньої школи-гімназії у Бердичеві. Викладачі самі їздять із кожною дитиною і перевіряють, чи надали їй гуртожиток, у яких умовах вона житиме, чи зможе потім влаштуватися на роботу. Та в самостійному дорослому світі не можуть убезпечити своїх вихованців від безлічі пасток, які він таїть у собі. Саме майбутня доля вихованців дитбудинку, після того, як вони покинуть рідні стіни, й турбує найбільше їхніх других мам. Адже довкола — безробіття, кримінал і людська байдужість... Багато дітей хотіли б залишитися жити тут і надалі, але закон це забороняє. Деяким вихованцям таки вдається «вибитися в люди», вивчитися у вузі, стати інженерами та лікарями. Такі приклади є, але їх одиниці.

Найбільшими везунчиками діти вважають тих, кого забрали з дитбудинку жити в сім'ю чи до сімейного дитбудинку. Однак усиновити можна аж ніяк не кожну дитину з сиротинця. Скажімо, мама півторарічного Павлика, цілком нормального, здорового й розумного хлопчика, декілька разів забирала з дитбудинку, а потім приводила його назад, коли в неї «змінювалися плани». Одна сім'я хотіла його всиновити, але за законом це не можна. Вважається, що в нього є матір, хоча він їй і не потрібний.

Кажуть, що діти не повинні спокутувати гріхи своїх батьків. Дай Боже, щоб цим дівчаткам і хлопчикам усе-таки посміхнулася доля.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Київ—Житомир.

Виховання через мистецтво

Столична дитяча школа мистецтв №2 імені М. Вериківського, далеко відома за межами України, перша опановувала мистецтво виховання дітей через... мистецтво. Такий експеримент ще 1987 року ініціювало Головне управління культури державної адміністрації Києва. Нині тут на 11 відділах 900 учнів віком від 3 до 17 років навчаються очаровувати публіку, а 160 викладачів формують естетичні смаки дітей і гармонійно розвивають їхні таланти. Серед іменитих учителів, видатних діячів мистецтва та культури — педагог-хореограф, викладач класичного танцю Валентина Васіна, у минулому солістка балету Харківського академічного театру опери та балету імені М. Лисенка. За довгі роки роботи вона вклала душу в багатьох професійних танцюристок і завжди з ентузіазмом ділилася досвідом з молодими педагогами.

На народному, струнному, духовому, естрадному відділах створено ансамблі та оркестри. Учні фольклорного відділення вивчають українську традиційну культуру, обряди, музичну творчість за новими експериментальними методиками. А фахівці театральної педагогіки та образотворчого відділу не обмежують дітей у творчій свободі. Вихованці хореографічного відділення багато подорожують і беруть участь у міжнародних фестивалях та концертах.

На жаль, поки що в маленьких талантів немає своєї сцени, тому для концертів доводиться орендувати великі зали театрів, консерваторій, Національної філармонії. Та вони вже встигли завоювати прихильників у Греції, Франції, Ізраїлі, Словаччині, Німеччині та інших країнах.

Вл. інфор.

На знімку: маленькі зірки великої сцени.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

У тисовий гай до Княждвору

За чотирнадцять кілометрів від Коломиї розташоване мальовниче село з не менш милозвучною назвою Княждвір. Це одне з найдавніших поселень Прикарпаття, засноване князем Романом Мстиславовичем у XII столітті. Колись околиці села були багаті на поклади солі, яку добували до 1830 року. А ще ця місцевість славилася своїм лісом, що розкинувся на мальовничих схилах правого берега Прута і служив королям та князям місцем відпочинку та полювання. Хоча з тої пори збігло чимало літ, він не втратив своєї популярності й сьогодні. Ще б пак, адже саме на цих землях — єдине місце в Європі — у природному середовищі росте тис. Це дерево належить до флори третинного періоду.

7 серпня 1963 року тисовий гай було оголошено цінною пам'яткою природи республіканського значення і за рішенням Ради Міністрів УРСР взято під охорону держави. Нині 208 гектарів території є заказником державного значення «Княждвір», у якому росте майже 23 тис. тисових дерев.

Це дерево схоже на ялинку. Лише добре придивившись, можна помітити відмінність. У народі його називали негнийдеревом, а деревину червоно-білого кольору використовували у меблевому виробництві та для виготовлення підшипників у кораблебудуванні. Ще в давнину тис був нарівні із золотом. У другій половині XVIII століття на Прикарпатті селяни сплачували феодалам данину тисовою деревиною. Ходять чутки, що з тису робили домовини для фараонів. Тепер цю деревину не використовують. Кажуть, вона шкодить здоров'ю. Дерево росте повільно. Так, за рік воно підростає лише на 2—3 см. На території заказника є 200-літні тисові дерева, однак їх висота сягає всього 16 метрів, а діаметр стовбура —28—30 см.

Хижацька експлуатація, повільний ріст і важке самовідновлення призвели до цілковитого знищення лісів Південної та Західної Європи. Тому керівництво Коломийського держлісгоспу вирішило будь-яким чином зберегти цей унікальний вид флори, що зникає. Для його відтворення на 40 га Печеніжинського лісництва поміж лісо-

вих культур висаджено й тис ягідний. Є при господарстві і плантації, де методом зеленого живцювання розмножують це цінне дерево. Також його вирощують із насіння. Але, як каже помічник лісничого Печеніжинського лісництва Ігор Довірак, це дуже копітка справа, оскільки паросток проростає лише на другий чи третій рік.

А незабаром відвідати єдиний у Європі тисовий гай зможуть усі охочі. На базі лісництва буде створено природний музей. Для цього з природоохоронного фонду виділено 40 тис. гривень. Зі слів головного лісничого Коломийського держлісгоспу Володимира Рошнівського, ці кошти підуть на благоустрій території. Для туристів, відпочивальників зроблять альтанки, облаштують місця відпочинку. До лісництва буде прокладено нову дорогу, стежки, якими можна буде зійти в урочище, де й росте тис. Окрім цього, частина коштів піде на оновлення експонатів музею природи, який 20 років існує на території цього самого лісництва. Варто сказати, що тут представлено флору і фауну Прикарпатського регіону, з якими буде цікаво ознайомитись і дорослим, і дітям.

Отже, на Прикарпатті буде не лише відновлено унікальне дерево третинного періоду, а й відкрито новий маршрут для любителів зеленого туризму.

Наталя АНДРУСЕЧКО.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

■ *Ініціативи*

Засвітися «сонечком» добра!

Цього тижня Івано-Франківськ був чи не найсонячнішим містом України. За підтримки міського голови Зіновія Шкутяка, сприяння управління освіти і науки міськвиконкому та з ініціативи продюсерського центру «Фостер» тут проходив благодійний дитячий марафон «Діти — дітям».

Тисячі івано-франківських хлопчиків і дівчаток простягнули руку допомоги своїм ровесникам — дітям з малозабезпечених сімей, сиротам, хворим. У Муніципальному центрі дозвілля пройшли чотири благодійні концерти, в яких і артистами, і глядачами були діти. Ціна квитка — гривня — дала змогу кожному маленькому глядачеві стати благодійником.

Зробити пожертви протягом цього тижня можна було просто на вулицях старого міста. Під час гала-концерту, що відбудеться на літній естраді міського парку культури та відпочинку імені Т. Шевченка у День захисту дітей, усі пожертви передадуть дітям, котрі потребують допомоги.

Дарина НАЗАРЧУК.

ПРИВАТИЗАЦІЯ

Бої немісцевого значення

Глава ФДМУ Михайло Чечетов повідомив, що держбюджет цього року одержав від продажу пакетів акцій уже мільярд гривень. Нагадаємо, левова частка цієї суми — за активи УМС та Нікопольського феросплавного заводу. Приватизація стала темою номер один на багатьох флагманах промисловості.

Так, гострих на язик дніпродзержинців навіть анекдоти цікавлять менше, ніж пошук нового власника для Дніпровського металургійного комбінату імені Дзержинського (ДМК). Тема набула ще більшої гостроти після того, як поряд з ухваленою урядом схемою продажу ДМК пакетом у 48,8 відсотка почалися спроби затвердити нову схему продажу — цілісним пакетом.

На «Дзержинці» працюють не менш як два десятки тисяч чоловік, які в першому кварталі виготовили 645 тисяч тонн готового прокату, 728 тисяч тонн сталі, 677 тисяч тонн чавуну, 1028 тисяч тонн агломерату. До відсотків металурги ставляться з відразою, тому нагадаю про арифметичні підрахунки голови спостережної ради Приватбанку Ігоря Коломойського, які він здійснював, коментуючи перебіг конкурсу з продажу акцій Нікопольського заводу феросплавів. З огляду на те, що на зовнішніх ринках за тонну металопродукції платять у середньому 250 доларів, кожна тонна прокату «Дзержинки» приносить 50 доларів прибутку. Отже, за щомісячного обсягу виготовленої продукції у 250 тисяч тонн тут одержують приблизно 150 мільйонів доларів річного прибутку. Однак арифметика пана Коломойського дає збої, адже сьогодні ціна прокату «Дзержинки» впала до 170 доларів за тонну. Окрім того, мільярдні борги підприємства та великі інвестиційні потреби примушують думати не про швидкі заробітки, а про фінансове і фізичне оздоровлення комбінату. Спроби сьогодні «витискати» із «Дзержинки» останні соки можуть закінчитися смертю підприємства і соціальними негараздами в регіоні.

Цього місяця, до речі, Верховна Рада законодавчо віднесла такі підприємства до стратегічно важливих для держави. З усього видно, таким його вважають і Укрсиббанк з Приватбанком, які вже заявили про свою участь у конкурсі з продажу ДМК. Ігор Коломойський задовго до оголошення конкурсу зробив доволі провокаційну заяву: за пакет у 98,8 відсотка Приватбанк готовий викласти 750 мільйонів гривень, тобто майже 140 мільйонів доларів — більш ніж очікував глава ФДМУ Михайло Чечетов. Однак розраховувати на такі великі суми за ДМК поки що рано.

Станом на 1 квітня за комбінатом висів борг у 1,6 мільярда гривень. До того ж більш як 35 юридичних осіб контролюють кредиторську заборгованість у 5 мільйонів і більше гривень, 4 — за 100 мільйонів гривень. А кредитори, як на підбір: НАК «Нафтогаз України», Приватбанк, Укрсиббанк, НАЕК «Енергоатом», ІСД, АРС тощо. Навіть коли вважати частину цієї заборгованості фіктивною (чого не буває!), зрозуміло: конкурсний продаж може заблокувати процедура банкрутства «Дзержинки». Але чи варто державі так беззастережно відмовлятися від стратегічного підприємства?

Теперішній управлінець ДМК — Укрсиббанк спирається на підтримку міської влади. Порядкували і порядкують (віднедавна на чолі з виконувачем обов'язків гендиректора Енвером Цкітішвілі) на «Дзержинці» енергійно: за останні місяці, приміром, знизили витрати коксу на виробництво чавуну, скоротили видатки за експлуатацію залізничного транспорту, налагодили поставки сировини з Донецького регіону тощо. Однак це штрихи поточного управління, а комбінату потрібен стратегічний власник, готовий до великих затрат для розчищення боргових завалів і вкладень у модернізацію та оновлення. До речі, звідси й бажання Михайла Чечетова створити надійний банк даних про кращих менеджерів країни. Він розуміє, що приватизація «Дзержинки» одним пакетом таїть у собі неабиякий ризик привести на завод «каліфа на годину», а відтак на інвестиціях в основний капітал можна буде поставити хрест.

— Кращого інвестора, ніж Укрсиббанк, годі й шукати, — запевнив голова міськдержадміністрації Василь Швець. — І ми зацікавлені у тому, щоб усе скінчилося швидше на його користь.

Тож головними потенційними покупцями «Дзержинки» є Приватбанк і Укрсиббанк, отже (згадайте, Північний ГЗК), на «швидше» розраховувати не варто. Єдина можливість швидко продати ДМК — припинити суперечки довкола схем продажу і рухатися затвердженою урядом схемою, продаючи нині пакет у 48,8 відсотка акцій, а ближче до закінчення року — у 50. Це допоможе і кошти в бюджет спрямувати вже цього року, і дасть змогу державі проконтролювати серйозність намірів новоспеченого інвестора. Адже вартість пакета мізерна проти затрат, які на нього чекають.

Сергій ВЛАД.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ЗНАЙ НАШИХ!

Третьокласниця перемогла в олімпіаді

Третьокласниця Київської школи №315 Тетяна Друженко стала переможницею математичної олімпіади серед школярів країн СНД у своїй віковій категорії. Заочне змагання проводив Московський центр безперервної математичної освіти. Показово, що у весняному турі брали участь більш як чотири тисячі учнів, які протягом кількох місяців надсилали до центру рішення складних математичних завдань. У списку переможців Тетянка була єдиною представницею України.

Іван ЛАЗНЮК.

На знімку: переможниця разом зі своєю улюбленою вчителькою Тетяною Петрівною Боровою.

Фото автора.

СУСПІЛЬСТВО

Кирило Розумовський і Батурин

До 275-річчя з дня народження та 200-річчя з дня смерті гетьмана Кирила Розумовського

Батурин після поразки 1708 року для багатьох гетьманців залишився у душі ностальгійним уособленням минулої слави, кращих часів. До 1727 року в колишній гетьманській резиденції не залишилося жодного пристойного адміністративного будинку, не було й умов для утримання служб адміністрації щойно обраного гетьмана Данила Апостола, коли він почав клопотати про переведення сюди резиденції із Глухова. Прохання до царя, написане в червні 1729 року, «за руками гетмана и старшины, о переводе резиденции из Глухова в Батурин», залишилося без відповіді.

1. Спроба відновити гетьманську резиденцію

17 січня 1734 року старий гетьман помер. Влада з подачі Петербурга перейшла до так званого Правління Гетьманського Уряду, яке очолювали троє росіян і троє українців. І тоді вдруге 1734 року до царського двору було надіслано подання про переведення гетьманської резиденції з Глухова до Батурина. Однак і його не було задоволено. Лише у 1747 році цариця Єлизавета видала грамоту про обрання гетьмана. З її ласки в лютому 1750 року у Глухові відбулася пишна церемонія виборів нового гетьмана за заздалегідь визначеним сценарієм. Українська старшина, задоволена відновленням гетьманства, одностайно проголосувала за майже невідомого їй 26-річного графа Кирила Григоровича Розумовського, брата Олексія Розумовського, чоловіка Єлизавети. Кирило народився 18 березня 1724 року в козацькій родині в селі Лемешах Козелецького району Чернігівської області. (Нові студії про К. Розумовського, зокрема Олексія Путро, спираються не на напис, зроблений на надгробку в Батурині, а на власноручну записку гетьмана про своє походження). Його старшого брата Олексія, який співав у церковному хорі села Чемер, одного разу побачив полковник Федір Степанович Вишневський. Захоплений красою співака, його чудовим голосом, царедворець вирвав молодого хлопця у дяка для придворного хору. Там він сподобався Єлизаветі. Це і стало початком його дивовижної кар'єри.

Олексій Розумовський подбав про освіту Кирила. У 1743 році 19-річного брата разом з наставником Г. Тепловим він відправив до Німеччини, а згодом до інших країн. Двадцятирічного юнака, який тільки-но здобув ази науки у західноєвропейських навчальних закладах, після повернення до Петербурга одразу призначили президентом Академії наук.

Завдяки О. Розумовському царський двір прихильніше ставився до українців, позитивно вирішував більшість прохань з України. Давня мрія про повернення посади гетьмана невдовзі здійснилася. 5 червня 1750 року Єлизавета Петрівна підписала указ, у якому зобов'язувала К. Розумовського відновити Батурин, «при заложении онаго учинить освящение по церковному обыкновению и иметь там гетманскую свою резиденцию».

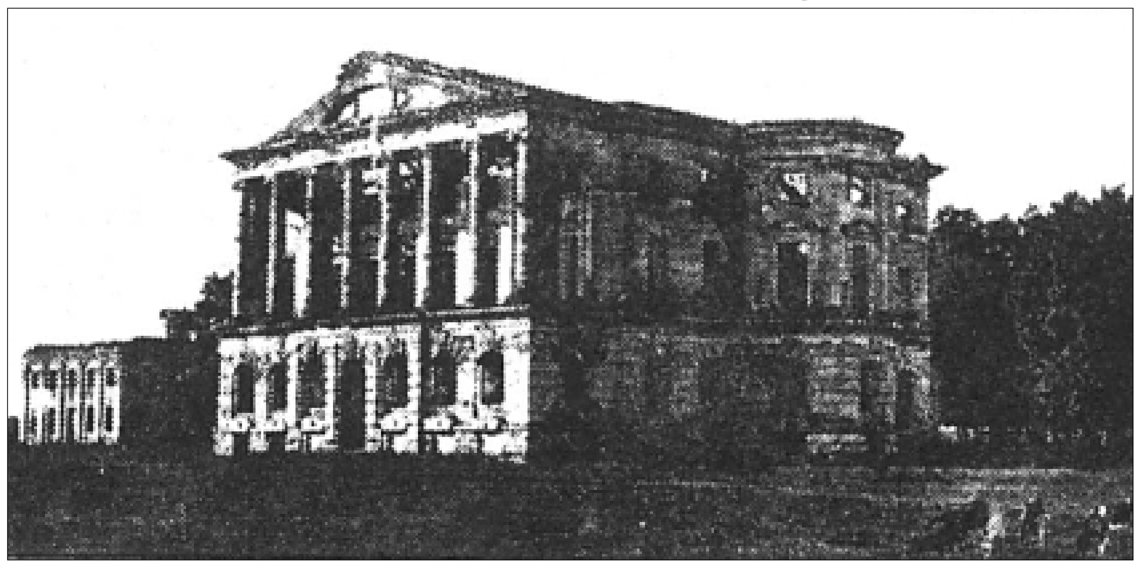
29 червня 1751 року молодий гетьман прибув разом з почтом, розміщеним на 125 підводах, до Глухова. Звиклий до розкоші, вишуканого оточення, К. Розумовський вирішив тимчасово оселитися тут, поки буде зведено палац у Батурині. Будівництво його, а також «национальных зданий» доручили Г. Теплову та «експедиции о батуринском строении».

Уперше гетьман відвідав Батурин 14 вересня 1751 року. Уже 17 вересня, «осмотря положение места, учинил потребные учреждения для построения вновь здешняго города». Місцем для власного палацу він обрав територію, де раніше стояв палац І. Мазепи.

Новоспечена гетьманська адміністрація невдовзі відчула фінансові труднощі. Запланований кошторис витрат на гетьманство не відповідав реаліям. Кирило Розумовський 12 жовтня 1751 року звернувся до цариці по допомогу: «А здесь как на устроение пристойнаго в Глухове гетманского дома, так паче на построение в Батурине церквей Божиих, гетманского дома и прочих публичных апартаментов, довольной суммы потребно; но та как скарбу национальнаго, так и собственное содержание мое всемилостивейше пожалованных заходов крайне недостаточно».

Невдовзі спішно було завершено будівництво глухівського палацу, спроектованого архітектором Андрієм Квасовим.

На початку травня 1752 року К. Розумовський зробив візит до Батурина й оглянув будівельні майданчики. Відвідавши згодом Стародуб, Чернігів та Київ, К. Розумовський знову прибув до своєї резиденції, де зустрівся з дружиною, яка виїхала йому назустріч після довгої розлуки. Аристократичне походження Катерини Іванівни Наришкіної, родички царівни, її високі запити, мабуть, вплинули на подальші плани перебування в Україні її чоловіка-гетьмана. 24 листопада 1752 року сім'я відбула до Москви. Протягом наступних чотирьох років управління Гетьманщиною здійснювалося фактично з Москви та Санкт-Петербурга. Це неабияк вплинуло на подальший млявий характер відбудови гетьманської резиденції.

Будівельні роботи справді велися повільно. Зі звіту бунчукового товариша Івана Туранського, зокрема, довідуємося, що з отриманих ним 17 тисяч рублів на будівництво фактично пішло лише дві тисячі, а решту 15 тисяч не було використано. З одного боку, задумані грандіозні масштаби відродження Батурина не могли втілити через малопотужні будівельні можливості Гетьманщини. Г. Теплов спочатку заклав у резиденції великий цегельний завод, який мав п'ять печей. У 1754 році тут уже виготовили 3 297 715 штук цегли. У 1751 році до Батурина завезено 5 265, а 1752-го — 23 459 колод та брусів. Ліс селяни привозили з Новгород-Сіверської та Сосницької сотень, вапно (байдаками по Десні і Сейму до Батурина було доставлено майже 10 тисяч четвертей вапна) та каміння — з-під Новгорода-Сіверського, Мезина.

З другого боку, практично увесь дохід гетьманату йшов на утримання непомірно великого двору Кирила Розумовського. Ще 1751 року генеральному підскарбію Скоропадському було видано на власні потреби українського керманича 10 165 рублів, плюс 1 000 рублів фон-Аперу для облаштування суконної фабрики. 1754 року тільки індуктовий збір дав гетьманату до 50 тисяч рублів доходу. Але й ції суми вже було недостатньо. «Понеже настоящее гетманство и происходящие от онаго нужды, также и разние издержки з домом моим, завели меня в столь необычные расходы, — писав він 5 травня 1754 року до Генеральної військової канцелярії, — что я ни по какой мере не могу отправиться за ея императорским величеством из Москвы в Санкт-Петербург, не уплатив купцам и кредиторам моим; того ради через сие приказываю прислать ко мне всю наличную сумму из скарбу, каковаго бы она звания не была, оставив только число толикое, которое бы довольно было на самонужнейшие расходы канцелярские...»

Однак, незважаючи на таке марнотратство, після 1753 року відбудова гетьманської столиці йшла вже широким фронтом — роботи тривали одночасно на багатьох ділянках.

У 1756 році в Батурині почалася діяти суконна мануфактура, де планували виготовляти тканини (на зразок шпалер) для оздоблення інтер'єрів. Тоді ж російські купці будували завод листового срібла та золота для майбутнього дахового покриття новобудов.

Є відомості про будівництво цегляного палацу, який було закінчено у березні 1760 року. Тоді в Батурині працювали архітектори Венероні (з Мілана) та Бартоліані (з Лугано).

У 1758 році пожвавилося зведення гетьманських установ, а також дерев'яного палацу для проживання гетьмана. Г. Теплов намагався прискорити будівництво палацу шляхом перенесення до Батурина готової будівлі з села Великого Самбора. Та цей задум був невдалий. Полки неохоче посилали людей виконувати будівельні повинності. Глухівська адміністрація погано контролювала хід будівництва, часом взагалі бюрократичною тяганиною перешкоджала йому.

Г. Теплов не випадково гнівався у своєму посланні до Глухова: «... Из полков насилу выслано вместо 40-ка столяров — 1, вместо 30-ти кузнецов — 18, вместо 200-т плотников — 140, вместо 200-т пеших — 166, вместо 300-т подводчиков — 273; и как пешие, так и подводчики, по большей части малолетние, а плотники все генерально крайне негодные, столяр один и кузнецов 18, то сама генер. к-лярия благоволит рассудить — возможно ль мне с строением так пространным поспешить окончанием в одно лето».

На будівництво до Батурина направляли спійманих гайдамаків. У червні 1758 року звідси втікла на Запорожжя велика група каторжан на чолі з гайдамацьким ватажком Петром Кумпаном. Працювали тут засуджені за всілякі провини. Так, сотенний писар з Ромнів Григорій Ляшко «бил батьжем и киями за блудодеяния» козака сотні Константинівської Коваленка «з сестрою его, Ляшка, от которого побою тот Коваленко тогож дня, когда бит, умре». За вироком Генеральної канцелярії та Генерального суду вбивцю заслали на дев'ять літ на роботу до Батурина, де він через кілька літ уже виконував функції наглядача.

1761 року палац та інші адміністративні будівлі Батурина в основному було завершено. Вони, як і саме місто, царськими указами від 17 лютого 1760-го та 1764 року перейшли у «вечное и потомственное владение» Кирила Розумовського. Так царський двір досить хитро «закрив» домагання української старшини на Батурин — як символ волі, минулої слави гетьманців.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На світлинах: гетьман К. Розумовський; Батуринський палац на знімку початку ХХ ст

(Далі буде).

«...Я за вдачею тягунець»

Так каже про себе директор Балаклавського рудоуправління імені Максима Горького В'ячеслав Іванович ГОРБАТОВ

Замість зарплати — арматура

Ще кілька років тому балаклавські гірники отримували зарплату цукром, щебенем, арматурою. Та й то нерегулярно. «Живих» грошей не бачили по сім-вісім місяців.

І плата за роботу була мізерна. Тепер усе інакше. ВАТ Балаклавське рудоуправління імені Максима Горького —переможець севастопольського регіонального конкурсу "Кращий роботодавець року—2002», дипломант Всеукраїнського рейтингу «Золота фортуна», а директор підприємства — володар Георгіївської медалі «Честь. Слава. Труд». За підсумками роботи за минулий рік балаклавські гірники випередили 12 галузевих ГЗК. Із підприємства, яке готували до процедури банкрутства, рудоуправління за три з половиною роки перетворилося на потужне виробництво, яке міцно стоїть на ногах. Середня зарплата тут упевнено підрається до тисячі гривень. А починалося все з бурхливих зборів профспілкової організації, з ініціативи профкому на чолі з В'ячеславом Миколайовичем Пшеничним, на зло якому попереднє керівництво створило свій «кишеньковий» профком. Міська влада зважила на прохання колективу, і в травні 1999 року В'ячеслав Іванович Горбатов змінив крісло керуючого житлово-комунальним господарством міста на посаду директора БРУ.

Вибір керівника не був випадковий — 30 років тому В'ячеслав Горбатов починав у рудоуправлінні підривником. Пройшов кілька сходинок росту на підприємстві і був призначений на посаду заступника голови Балаклавського райвиконкому. Отож у новому кріслі він не почувається новачком.

Пригадуючи ті роки, В'ячеслав Іванович дуже тепло каже про Ніну Федорівну Селіванову, тодішнього голову РВК: «Вона справжній тягунець (улюблене слівце Горбатова. — **Прим. авт.**), усю себе, всю душу віддавала людям. Я щасливий, що працював поруч з цією чудовою жінкою, що пройшов у неї справжню школу управління. За її поданням у 33 роки я й очолив міське житлово-комунальне господарство».

Цю галузь Горбатов очолював 15 років. Тепер і рудоуправління — на піднесенні. Своїм головним досягненням він вважає зниження кредитних боргів за три роки з 32 млн. гривень до чотирьох. До кінця року і цей борг буде цілком погашено.

Стратегія

Приймаючи підприємство, що працювало три дні на тиждень, поставляло 95 відсотків вапняку за бартером, мало величезні борги у зарплаті, перед партнерами, Пенсійним фондом, бюджетом, він ілюзіями себе не тішив. «Знав, що буде нелегко, — каже Горбатов. — Мабуть, тому, що батьки були тягунцями. Мама моя за свою тяжку працю в садівництві отримала орден Леніна, нігто абикому за радянських часів не давали». І він, селянський син, привчений до праці змалечку, без побоювань, упевнено впрягся у воза, здавалося б, нерозв'язуваних проблем.

Після ретельного аналізу економічного стану підприємства, де не було елементарного планування, зробив кадрові перестановки, створив потужний юридичний відділ, ліквідував створений попереднім керівництвом Торговий дім, через який прокачували фінанси. Побувавши в основних партнерів, Горбатов зумів переконати керівників «Криворіжсталі», «Запоріжсталі», Краснопереконського содового заводу допомогти, оплачувати поставлену продукцію живими грошима. Дуже доречним стало і своєчасне рішення Верховної Ради та Кабміну про проведення економічного експерименту в гірничодобувній промисловості. Борги дозволили реструктуризувати, розтягнувши їх погашення на кілька років, але за умови, що підприємство регулярно виплачуватиме поточну зарплату, перераховуватиме вчасно податки, оплачуватиме спожиту електроенергію. Із п'ятдесяти споріднених підприємств з умовами експерименту впоралося менше половини, зокрема й Балаклавське рудоуправління.

Обов'язково напишіть, — просить Горбатов, — що без підтримки міської влади ми навряд чи витримали б цей марафон. Місто прийняло в комунальну власність наше житло, допомагало у ритмічній поставці електроенергії і залізничних вагонів, щоб не було простоїв у відвантаженні флюсів. Найважчі були перші два роки. Але на перепочинок часу не залишалося.

Роблячи ставку на молодих, директор безбоязно висуває на посаду головного маркшейдера вчорашнього студента Віктора Гафіулова, призначивши до нього заступником і наставником водночас Любов Іванівну Самойлову —досвідченого фахівця, ветерана підприємства. Своїм заступником з охорони праці та техніки безпеки Горбатов призначив такого новоспеченого фахівця Ігоря Шумейка, досвід якому передає ветеран Віктор Костянтинович Калмиков. За три роки в рудоуправління запросили 25 молодих фахівців. Нинішнього після захисту дипломів прийдуть іще вісім. Для них і проблему з житлом вирішили. Під малосімейний гуртожиток переобладнали старий порожній готель. Ще 61 квартиру працівники рудоуправління, за словами Горбатова, ліпитимуть власноруч у стінах недобудованої чотириповерхової виробничої будівлі в мальовничому місці біля гори Гасфорт. Років 15 тому в будівництво майбутнього ГЗК на Гасфорті було вкладено 100 млн. карбованців, але після палких суперечок екологів і гірників розробку гори заборонили. Капіталовкладення пропали, а в те, що не встигли розтягти — будівлю і ставок, що утворився, Горбатов мріє вдихнути друге життя. «Він сам працює, як віл, і від інших вимагає того самого, — кажуть про директора в колективі. — З ним нелегко, але ніхто з провідних фахівців не звільнився з його приходом». Та й як підеш, каже моя знайома з «руди», нам важко працювати, але ми точно знаємо, що в призначений день отримаємо зарплату, і не маленьку. А до відпустки ще й на оздоровлення гроші дадуть: не менше від середнього заробітку. Наприкінці року, ось, тринадцяту зарплату дали: вперше за багато літ людям заплатили за вислугу років. Як щось станеться — і операцію в лікарні оплатять, і ліки куплять...

Перспективи

А директор уже говорить про середню зарплату в 2000 гривень.

— Тільки-но ми почнемо розробляти Каранське родовище, — веде далі Горбатов, — у нас і обсяги, і продуктивність праці зростуть. А отже, і прибуток, і все, що з ним пов'язано.

Одне непокоїть керівника: а що як міськрада не дасть добро на розробку Карані? Гасфорт-бо «зелені» відстояли. Та треба бути реалістами. На сьогодні туристсько-рекреаційний розвиток севастопольського регіону поки що мрія в зародковому стані і всіх людей у найближчі десять-п'ятнадцять років ні роботою, ні зарплатою не забезпечить. А рудоуправління реально годує не тільки майже тисячу гірників з їхніми сім'ями, а й про ветеранів не забуває. Учасники війни чотири рази на рік у касі рідного підприємства отримують по сто гривень, учасники бойових дій — по двісті. Попри те, що житло передане на баланс місту, підприємство безплатно газифікує квартири не тільки своїх пенсіонерів, а й усіх ветеранів, які мешкають у колишніх відомчих будинках. При профілакторії, де без відриву від виробництва лікуються гірники, будують і пансіонат вихідного дня на березі моря у Василевій балці. Поки що це десять стаціонарних наметів, а наступного року тут виростуть дерев'яні будиночки — ліс в Івано-Франківську вже замовлено. Чотирися дітлахів гірників займаються у зразковому хореографічному ансамблі «Радість», слава про який давно перейшла і кордони України. Будинок культури, який потребує капітального ремонту, стадіон, де проводяться відбіркові футбольні матчі та найкрасивіші свята Севастополя, — також постійна турбота керівника.

Проте є і біль

— Продуктивність праці не дуже висока, бо тримаємо людей під розробку Каранського родовища (сьогодні безболісно можна скоротити третину працівників). Від вирішення цього питання залежить доля не тільки нашого колективу, а й Балаклавського району загалом. Адже БРУ, крім того що добру чверть районного бюджету забезпечує, ще й ділиться своїм прибутком, розв'язуючи завдання району, — попереду 2500-річчя Балаклави.

Головний біль сьогодні — майбутня приватизація. І Горбатов розповідає про недалекоглядну, на його думку, політику приватизації гірничо-металургійного комплексу України. Найближчим часом піде з молотка державна акціонерна компанія «Укррудпром» із статутним капіталом 1 млрд. 260 млн. гривень.

Мрії

Кожен, хто знайомиться з В'ячеславом Горбатовим, не може не відчути потужну енергетику цієї незвичайної людини. Талановитого керівника, котрий піклується не про власну кишеню, а про людей, про процвітання рідного підприємства, району, міста.

— Вам, мабуть, уже тісно в рамках керівника підприємства, — запитую наостанок, — вам би роботу масштабнішу?

— Ні, — відповідає. — Мені втілити б у життя те, що намічено: щоб один мільйон вкласти у виробництво і стільки ж — в екологію; щоб Кадиковський кар'єр пристосувати під водосховище із запасом прісної води в 15 мільйонів кубів. Бо поки що повеневі води топлять Балаклаву. Під цю програму в нас є три проекти: німецьких, датських і наших фахівців Інституту південних морів. Псилерахський кар'єр, зробивши перемичку в 300 метрів, можна перетворити на штучну морську бухту з вантажним портом. А Каранське родовище одразу плануємо розробляти ближче до моря, щоб у міру відпрацювання 120-метрової гори менше довелося вкладати грошей на спорудження там опісля чудових пляжів і п'ятизіркових готелів. І це цілком реально...

А на прощання В'ячеслав Іванович похвалив нашу розумну незаангажовану цікаву газету. Як недолік зазначив зайву, на його погляд, «академічність» і порадив журналістам, які пишуть про ті чи ті проблеми, відчитувати їх у часі.

Дякуємо за поради, В'ячеславе Івановичу, і нехай вам стане здоров'я, сил і коштів, щоб здійснити всі ваші добрі задуми.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На фото: В'ячеслав Горбатов з нагородами «Золотої фортуни».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Інгріда Удре: «Пишатимемося, що ми з Латвії»

У вересні в Латвії відбудеться референдум про вступ до Євросоюзу. Підготовка до цієї події — одна з головних тем у політичному житті країни. Про це — інтерв'ю нашого кореспондента з головою Сейму Латвії ***Інгрідою УДРЕ****.*

— Згідно з нещодавно прийнятими у Латвії законами, «негромадян» не допустять до урн і лише п'ята частина населення може розв'язувати це важливе питання. Латвійська влада боїться негативних результатів референдуму?

— Не треба дивитися лише на абсолютну кількість людей, які вирішуватимуть це питання. Адже і для «євроскептиків» понижується планка ухвалення рішення. А ось низької активності виборців боятися варто. Чомусь країни-кандидати думають, що питання їхнього вступу до ЄС уже вирішено. Політики були вражені низькою активністю виборців на референдумі, приміром, в Угорщині, Словаччині.

Я часто зустрічаюся з виборцями. Вони побоюються, що буде важко, обговорюють реальні і вигадані проблеми, але більшість — за ЄС.

— Інформаційну кампанію організовує уряд. А яка в цьому роль Сейму?

— Усі партії, що ввійшли до Сейму, перед виборами декларували шлях до ЄС. І нині кожний парламентарій бере зобов'язання безпосередньо зустрічатися з виборцями без допомоги ЗМІ, рекламних буклетів та іншого. На цих зустрічах ми інколи чуємо, що наші бюрократи біжать попереду паровоза і вимагають того, що не відповідає європейським нормам. Дуже важливо, дізнавшись про перегин, вирішити ці проблеми і роз'яснити людям, що насправді відбувається.

— У рамках кампанії фінансуватимуться і заходи «євроскептиків»?

— Мені важко сказати, як розподілить гроші робоча група Кабміну. Але в кожній країні, де відбулися референдуми, фінансували й «євроскептиків». Дуже важливо, щоб людина прийшла голосувати, навіть якщо вона проти вступу до ЄС. Щоб потім не казала: «Мене ніхто не слухає», «ухвалили рішення без мене» і т. ін. Це і є один із аспектів демократії: людині надається можливість впливати на ухвалення рішення. А в суперечках народжується істина...

— І все-таки: що станеться, якщо більшість скаже «ні»?

— Ми ставили МЗС це запитання. Його співробітники відповіли, що такий сценарій не розглядається. Чому? Потрібно бути готовим до всього.

Якщо ми не вступимо до Євросоюзу, наша держава цього самого дня не розпадеться. Ми шукатимемо нові способи співробітництва з сусідами, з Балтійським регіоном, з Європою. Адже 2007 року передбачається чергове розширення ЄС за рахунок Болгарії, Румунії, інших країн.

Є такі країни, що не входять до Євросоюзу, але живуть непогано. Швейцарія, приміром. Але й вони цілком інтегровані до ЄС, їхнє законодавство гармонізовано із країнами—членами ЄС. А якщо у нас з'являться складнощі у торгівлі з Євросоюзом, якщо інвестори тікатимуть, ми ніколи не досягнемо їхнього рівня розвитку.

— Ви, звичайно, проголосуєте «за»?

— Я завжди кажу, що краще бути «в процесі» і в міру своїх сил та здібностей впливати зсередини на результат. Упевнена, що після вступу до ЄС багато уваги буде приділено інфраструктурі: дорогам, портам, комунікаціям. За гарної інфраструктури матимемо і добрі можливості для підприємництва. Але дуже хотілося б, щоб на нашій території розвивалося передусім місцеве підприємництво і щоб не забували про малий та середній бізнес. Добре, коли є зарубіжні інвестиції, але лише на них будувати економіку неможливо. Ми пам'ятаємо про кризи в Південно-Східній Азії, в Росії, скандали в США...

— Кажуть, що вступ балтійських країн до НАТО та ЄС поліпшить їх відносини з Росією. Що ви думаєте про це?

— Вважаю, що відносини будуть конструктивніші. Певна річ, є різні політики і кожний по-своєму бачить, як поліпшувати ці відносини. Чи не поліпшувати. Але ми в Сеймі думаємо над їх розвитком, зокрема, активізуємо групу співробітництва обох парламентів. Уже є кілька діючих проектів.

— А як вступ до ЄС може вплинути на відносини з Україною?

— Важко сказати. З одного боку, ті, хто хотів займатися бізнесом в Україні чи з України в Латвії, уже визначилися. Можуть бути, щоправда, якісь непорозуміння в перші роки у зв'язку з появою нових вимог до якості та стандартизації. З другого боку, ми зможемо передати досвід реформ і вступу до ЄС, як це робимо нині з Грузією.

Ми зацікавлені, щоб і близькі, і далекі сусіди жили в мирі, в якому наші діти і внуки почуватимуться в безпеці. Йдеться не про військо. Є економічна, соціальна безпека.

Дехто боїться, що років за десять нас знову поневолять. Гадаю, що ці побоювання розвіються. Досвід показує, що національна самосвідомість малих країн ЄС зростає. Ми пишатимемося, що ми з Латвії. Не тільки латвійці, а й всі люди, котрі тут живуть.

Володимир СТРОЙ.

ГРИМАСИ ФЕМІДИ

Слухали справу про паркування

В американському місті Террітауні жінка арабського походження знепритомніла після запитання судді, чи не є вона терористкою, повідомляє сайт телеканалу «Фокс Ньюс». А справа стосувалася порушення правил паркування.

Причиною, що спонукала Аніссу Ходер прийти до суду, було її бажання оспорити один з накладених на неї штрафів за порушення правил паркування. За її словами, після того, як було названо її ім'я, суддя голосно запитав, чи не є вона терористкою. А після того, як вона почала стверджувати, що не порушувала правил, суддя сказав: «У вас є гроші для того, щоб підтримувати терористів, але штраф платити ви не хочете. Не можу повірити, що чую таке». Почувши це, жінка знепритомніла. Обидва штрафи, один з яких вона вважала справедливим, було скасовано. Коли про цей випадок дізналася громадськість, обурена жінка пояснила журналістам: «Він повинен судити мене, а не моє ім'я. Я американка. Я люблю цю країну. Це моя країна. І в моєму домі немає арабської музики, але кожного року в ньому з'являється велика різдвяна ялинка».

Грузинський спецназ вирушає до Іраку

Міністр оборони Грузії Давид Тевзадзе заявив, що ухвалено рішення про направлення до Іраку грузинського посиленого взводу спеціального призначення, саперного взводу та підрозділу медиків. За словами посла США в Грузії Річарда Майлса, грузинські спецназівці охоронятимуть ті іракські об'єкти, на яких залишилися вибухові речовини і боєприпаси.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

ФОТОФАКТ

У гаванському готелі «Амбос Мундос» днями відбулася презентація книги «Хемінгуей на Кубі», яку написала племінниця письменника (на знімку)**. Саме в цьому готелі її дядько зупинявся до того, як придбав на Кубі власний будинок.**

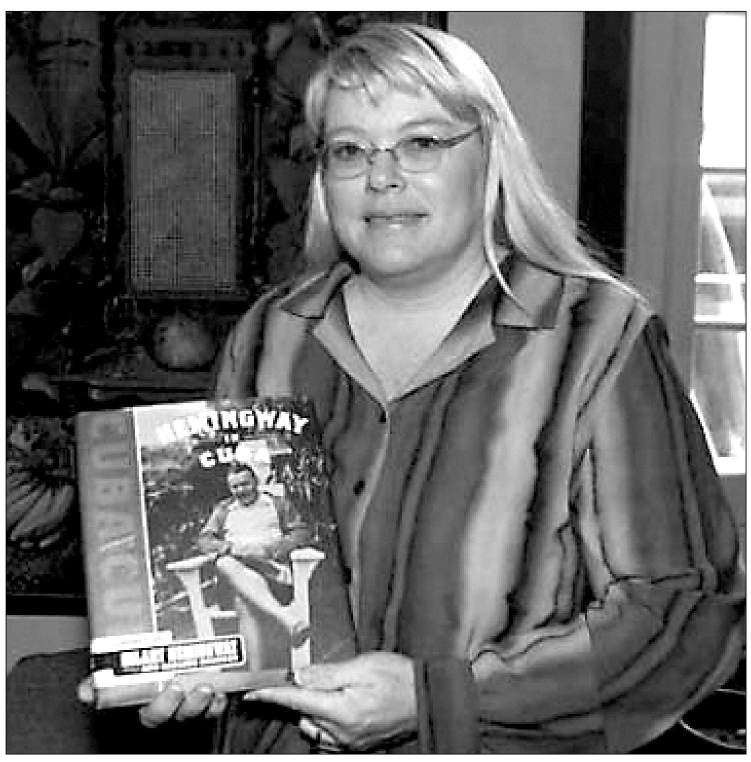

Фото АП.

ФОТОФАКТ

Фото АП.

У Санкт-Петербурзі тривають заходи з нагоди 300-річчя міста. 27 травня, у день, коли було закладено перший камінь майбутньої північної столиці, до пам'ятника її засновнику — Петру Великому — поклали квіти. А почесна варта несла свою службу навіть у свято...

СЕМАНТИЧНИЙ КАЗУС

Президент може бути лише один

Невдовзі в Білорусі залишиться тільки один президент, президенти Академії наук, банків, компаній та асоціацій мають перейменуватися на начальників, директорів, голів та керуючих. Саме така суть постанови білоруської Ради Міністрів, що вийшла нещодавно.

Керівники організацій відтепер називатимуться як завгодно, але не президентами. Чиновники коментують цей документ неохоче. Принаймні, ані в міністерстві праці, ні в міністерстві юстиції не можуть пояснити, навіщо знадобилася така новація. Відомо лише, що рішення ухвалили «на найвищому рівні». Підготувати постанову доручили адміністрації президента.

Варто зазначити, що президенти організацій аж ніяк не радіють новації з багатьох причин. Для того, щоб змінити назву посади керівника, треба переписати і перереєструвати статутні документи організації. А це справа непроста, марудна і дорого коштує. Президентів також непокоїть те, що віднині їхні посади звучатимуть не дуже милозвучно. Президент союзу підприємців Олександр Потупа, наприклад, не бажає називатися начальником чи керуючим. За його словами, постанова є «семантичною маячнею», оскільки слово президент у перекладі з латини звучить як «перша особа» і означає цілком певне поняття, відмінне від «голови» чи «директора».

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Амбіційні плани Белграда

У другій половині 2004 року Сербія і Чорногорія (екс-Югославія) мають намір подати заявку на вступ до Європейського союзу. Про це повідомив сербський прем'єр Зоран Живкович. Він також сказав, що країна планує приєднатися до ЄС вже 2007 року, разом із Румунією, Болгарією та Хорватією. У Брюсселі такі перспективи вважають надто оптимістичними, але Зоран Живкович нагадує: «1999 року так само ставилися до наших планів скинути Мілошевича. Та й ще за кілька місяців до жовтня 2000-го ніхто не вірив, що ми зможемо усунути його від влади. Проте ми зробили це!»

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

Плутаючи грішне з праведним

У нас стало звично апелювати до так званих європейських стандартів, намагатися загорнути у привабливу європейську обгортку все підряд, дуже часто змішуючи при цьому грішне з праведним. Доходить до смішного. Недавно один з українських міністрів висловив переконання, що в Україні «насамперед потрібно змінити структуру парламенту», бо, бачте, у більшості країн Західної Європи — двопалатний. Міністр заявив: «Одна палата тільки в Данії, Греції, Португалії і Люксембурзі. Але ці країни, на мій погляд, ніколи велику політику на континенті не визначали. Отож це скоріше відхилення від євротрадиції». Серед країн Європейського союзу однопалатні парламенти мають ще й Швеція та Фінляндія, але річ не в тому. Зрозуміло, що розвиток демократії в країні, стан економіки, добробут населення аж ніяк не залежать від кількості парламентських палат. Так само, як і участь тієї чи іншої країни у великій європейській політиці. Скажімо, якби Люксембург запровадив двопалатний парламент, то його вплив у Європі зрівнявся б з німецьким чи французьким? Чи, може, зменшився б ВВП на душу населення — а країна лідирує в ЄС за цим показником? А якби так історично склалося, що Франція мала одну палату, то хіба її роль на континенті від цього постраждала б? У семи з п'ятнадцяти країн — членів ЄС їх главами є монархи, а якщо додати сюди ще Норвегію, Монако й Ліхтенштейн, то мало не «євротрадиція» вийде. Може, нам тепер про якогось царя-батечка треба подумати?

Або інше. Приміром, лише в одній країні Євросоюзу (в «однопалатній», до речі, Данії) є посада міністра транспорту, в решті транспорт — один з напрямів діяльності того чи іншого міністра. В Німеччині є міністр транспорту, будівництва і житлового господарства, в Ірландії питання транспорту курирує міністр державних підприємств, у Франції — міністр оснащення, транспорту і промисловості. Чи означає все це, що нам слід ліквідувати відповідну посаду, а міністерство приєднати до якогось іншого відомства? Звичайно ж, ні. Хоча, до речі, приклад цей свідчить про очевидну «євротрадицію»: вона полягає в оптимізації чиновницького апарату і максимальному завантаженні тих, хто живе на кошти платників податків.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Перший останній дзвоник

У Ризькій українській середній школі пролунав останній дзвоник для перших випускників — учнів 12-го класу. На урочистому зібранні в актовому залі Латвійського університету, крім педагогів, батьків та учнів зібралося багато іменитих гостей. Говорили чимало серйозних і зворушливих слів. Найвагоміший для майбутнього молоді подарунок передав віце-прем'єр-міністр України Дмитро Табачник. Він повідомив, що Кабмін України ухвалив рішення прийняти на навчання в українські вузи за державний кошт дев'ять випускників із Риги.

Директор школи Лідія Кравченко вручила випускникам і високим гостям пам'ятні знаки, зроблені спеціально до цієї події. Опісля великого концерту, в якому взяли участь учні всіх класів, після виконання гімну школи (слова і музика вчительки Марії Семенової, яка вела церемонію) пролунав останній дзвоник.

Попереду — випускні екзамени і дорога у складне, але цікаве життя.

Володимир СТРОЙ.

«Ми не можемо змінити минуле, але повинні робити з нього відповідні висновки»

Українських скульпторів-монументалістів Аду Рибачук і Володимира Мельниченка українським шанувальникам мистецтва відрекомендували... посольства Німеччини та Ізраїлю. Саме за їх підтримки цього тижня в арт-галереї «Тадзіо» неподалік Андріївського узвозу було відкрито виставку-акцію «Собі поети право залишають». Її присвячено Всеволоду Мейєрхольду, Соломону Міхоелсу, Беньяміну Зускіну — членам Єврейського антифашистського комітету, жертвам Холокосту.

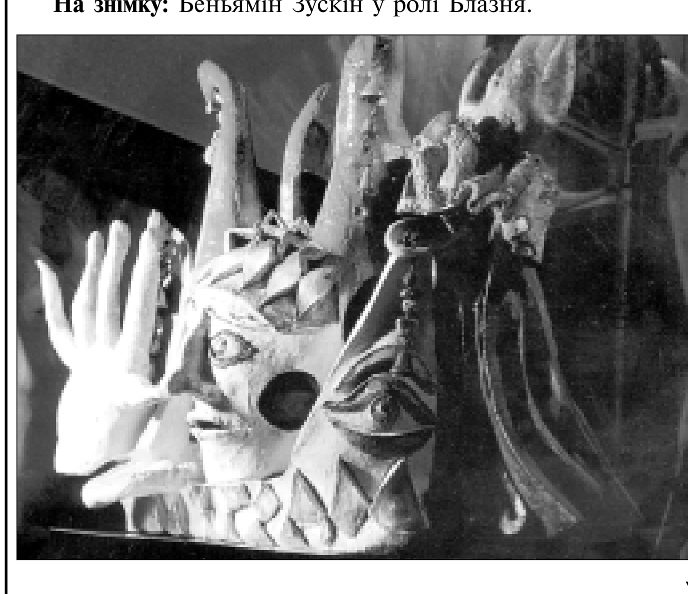
«Ми живемо в складному світі з важким тягарем минулого, — заявив, відкриваючи виставку, Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Дітмар Штюдеманн. — Це особливо відчувають німці. І знайомство з цими творами мистецтва повертає пам'ять до доль людей, до яких німці та Німеччина були причетні». «Ми не можемо змінити минуле, але ми повинні робити з нього відповідні висновки», —підкреслив посол, додавши, що хоча люди, яким присвячено виставку, стали жертвами сталінського режиму, це не зменшує вини німців.

Чому посольства Німеччини та Ізраїлю організовують в Україні виставку членів Національної спілки художників України, почесних членів Національної спілки кінематографістів України? «Бо вони нам подобаються», — сміється Надзвичайний і Повноважний Посол Ізраїлю в Україні Анна Азарі. Як з'ясувалося, обидва посольства простягають руку допомоги цим художникам уже вдруге. До цього в Посольстві Німеччини Ада Рибачук і Володимир Мельниченко презентували свій величезний гобелен, присвячений трагедії Бабиного Яру. Як розповіла «ГУ» Анна Азарі, це не перше їхнє звернення до теми Бабиного Яру. Ще в 60-х роках вони подавали на розгляд свій проект монумента жертвам Бабиного Яру. Тоді його відхилили, а самі художники потрапили в немилість. Минав час. Про них згадали. Аді та Володимиру радянська влада довірила побудувати Стіну Пам'яті на Байковому кладовищі. Вони працювали 12 років. Коли практично все було зроблено, з'явилося політичне рішення, що все зроблене ними нікуди не годиться. Тоді академік Микола Амосов спробував стати на захист монумента, назвавши його «реалістичним і глибоко оптимістичним твором», в якому «немає ані грана містики чи натуралізму». Що на той час відповідало уявленням про радянські духовні цінності. «Парк Пам'яті буде неповторним і унікальним витвором пейзажної архітектури та скульптури», — писав тоді ж поет Микола Бажан. Але приїхали машини — і всю їхню працю було залито тоннами бетону.

«Вони надзвичайні художники! — сказала на завершення посол Ізраїлю. — Їх треба показувати українцям».

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку: Беньямін Зускін у ролі Блазня.

23 травня. Україна вшановує пам'ять свого геніального сина —Тараса Шевченка. Полтавці покладають квіти до підніжжя пам'ятника Великому Кобзарю.

24 травня. Столиця святкує День Києва.

27 травня. Київ. Заступник Голови ВР Олександр Зінченко провів зустріч з віце-прем'єр-міністром Республіки Албанія Іліром Метою.

28 травня. Студенти Київського держінституту декоративно-прикладного мистецтва ім. Бойчука протестують проти проекту постанови Кабміну про реструктуризацію їхнього навчального закладу у структурний підрозділ Університету технологій та дизайну.

25 травня. Гравці київського «Динамо» радіють перемозі — вони володарі Кубка України.

29 травня. Київ. Зустріч Першого заступника Голови ВР Геннадія Васильєва з представниками Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ.

26 травня. Київ. У Дитячій академії мистецтв нагороджували переможців конкурсу дитячого малюнка, присвяченого майбутнім Олімпійським іграм.

Сім днів із життя країни очима фоторепортерів Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу, УНІАН

ОГОЛОШЕННЯ

Фінансова звітність АБ "Факторіал-Банк" за 2002 рік

Факториал БАНК

Харьков, ул. Рымарская, 32.

Звіт про прибутки та збитки (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1.1	Процентний дохід	19571	13051
1.2	Процентні витрати	(11999)	(5607)
1	**Чистий процентний дохід**	**7572**	**7444**
2.1	Комісійний дохід	4367	2137
2.2	Комісійні витрати	(968)	(51)
2	**Чистий комісійний дохід**	**3399**	**2086**
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	1003	914
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	7
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
7	Інший операційний дохід	649	515
8	**Операційний дохід**	**12623**	**10966**
9	Загальноадміністративні витрати	(6791)	(3580)
10	Витрати на персонал	(3136)	(1643)
11	**Прибуток від операцій**	**2696**	**5743**
12	Витрати на безнадійні борги	(1202)	(4655)
13	**Прибуток до оподаткування**	**1494**	**1088**
14	Податок на прибуток	(590)	(325)
15	**Прибуток після оподаткування**	**904**	**763**
16	Непередбачені доходи/витрати	(2)	-
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**902**	**763**
18	**Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)**	**0,03**	**0.0427**
19	**Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)**	**0,03**	**0.0427**

1. Балансовий звіт (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	11285	3209
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані НБУ -	-	-
3	Кошти в інших банках	20704	11555
4	Цінні папери на продаж	38857	15963
5	Кредити та заборгованість клієнтів	93220	43587
6	Інвестиційні цінні папери	-	-
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	-	-
8	Основні засоби та нематеріальні активи	49206	25959
9	Нараховані доходи до отримання	421	594
10	Інші активи	11456	5890
11	**Усього активів**	**225149**	**106757**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	14911	14193
13	Кошти клієнтів	138255	34723
14	Інші депозити	-	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нараховані витрати до сплати	3796	416
17	Інші зобов'язання	7026	7788
18	**Усього зобов`язань**	**163988**	**57120**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	27112	27112
20	Капіталізовані дивіденди	-	-
21	Акції, що викуплені в акціонерів	(1)	(183)
22	Емісійні різниці	-	-
23	Резерви	1136	427
24	Результати переоцінки	31922	21482
25	Нерозподілений прибуток	992	799
26	У тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	-	-
27	**Усього власного капіталу**	**61161**	**49637**
28	**Усього пасивів**	**225149**	**106757**

Звіт про рух грошових коштів (непрямий метод, тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	I. Операційна діяльність		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	139	148
	Поправки чистого прибутку	-	-
2	Нараховані витрати	3378	400
3	Нараховані доходи	96	(172)
4	Амортизація основних засобів	1282	442
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	943	4655
6	Торговельний результат	(3)	-
7	Нарахований та відстрочений податок	4620	(44)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	7	(8)
9	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії	-	-
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(965)	(769)
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	476	1642
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	9973	6294
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	(8490)	(10535)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(50666)	(28318)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	(6356)	(6728)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	-	-
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	717	14193
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	103691	28887
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	(1728)	2869
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	(21927)	(14784)
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	15241	(14416)
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	25214	(8122)
	II. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	(144)	8
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	-	-
25	Зменшення (збільшення) вкладень в дочірні установи	-	-
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(12358)	(4555)
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	(12502)	(4547)
	III. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	-	-
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	(5000)	-
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	237	12642
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	-	-
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	(4763)	12642
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів і їх еквівалентів	7949	(27)
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	4757	4784
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	12706	4757

Голова Правління ***С.В.Курський***
Головний бухгалтер ***І.О.Лисенко***

Звіт про зміни у власному капіталі (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Результати переоцінки	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди (усього)	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня	27112	0	(183)	427	21482	799	0	49637	20324
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Скоригований залишок на початок року	27112	0	(183)	427	21482	799	0	49637	20324
3	Переоцінка основних засобів	-	-	-	-	10440	-	-	10440	16476
4	Переоцінка нематеріаль-них активів	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Покриття пе-ревищення сум поперед-ніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залишкової вартості об`єктів нео-боротних активів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Дивіденди за минулий рік сплачені	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Капіталізовані дивіденди за минулий рік	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Чистий прибуток	-	-	-		-	902	-	902	763
9	Розподіл у загальні резерви банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Розподіл у резервні фонди	-	-	-	709	-	(709)	-	-	-
11	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	-	-	-	-	-	-	-	-	12000
13	Купівля власних акцій			(5073)					(5073)	(885)
14	Продаж раніше викуплених власних акцій			5255					5255	959
15	Анульовані раніше викуплені акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня	27112	-	(1)	1136	31922	992	-	61161	49637

м. Харків 4 квітня 2003 року

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК №40/04-2003
за наслідками перевірки незалежним аудитором - АФ "СТАВР" повноти та достовірності фінансової звітності Акціонерного банку "Факторіал-Банк" за 2002 рік

Згідно із Завданням від 10.01.03 р. №2 до Угоди від 04.04.02 р. №5 аудиторська фірма "СТАВР" провела аудит поданого в додатку балансу Акціонерного банку "Факториал-Банк" (далі - "Банк") станом на 1 січня 2003 року, звіту про прибутки Банку за 2002 рік. Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку. Нашим обов'язком є формування висновку стосовно цієї звітності на підставі проведеного аудиту.

Висновок аудитора про перевірену фінансову звітність

Ми підтверджуємо:

- достовірність даних фінансової звітності Банку станом на 1 січня 2003 року;
- відповідність фінансової звітності вимогам нормативних актів Національного банку України;
- відповідність результатів фінансово-господарської діяльності Банку його звітності;
- дотримання Банком вимог чінного законодавства України, нормативних актів Національного банку України;
- правильність визначення прибутку, що підлягає оподаткуванню;
- таблицю строків активів та пасивів за станом на 1 січня 2003 року;
- рух капіталу Банку у 2002 році;
- інформацію стосовно достатності резервів та капіталу Банку;
- інформацію стосовно адекватності бухгалтерського обліку, процедури внутрішнього аудиту та заходів контролю Банку;
- те, що наданий Банком фінансовий звіт відображає дійсний фінансовий стан Банку.

Фактів зловживань з боку керівних осіб Банку не виявлено.

Фактів здійснення операцій, на які Банк не має ліцензії Національного банку України, аудиторською перевіркою не виявлено.

У Банку створена система внутрішнього аудиту та контролю, функціонування якої за звітний період визнано ефективним. У Банку діє Комітет з питань управління активами та пасивами.

Банк створював резерви адекватні ризику, відповідно до вимог чинного законодавства України та нормативних актів Національного банку України. Банк на протязі періоду, що перевірявся, мав зважений кредитний портфель, ризик за яким хеджувався шляхом створення резервів. Банк відноситься до категорії добре капіталізованих банків. Здійснена перевірка підтверджує фінансову стійкість діяльності Банку. За станом на 01.01.03 р. Банк мав:

- активи - 229 194,10 тис. грн.
- статутний капітал (зареєстрований) - 27 111,52 тис. грн.
- результат діяльності - 901,66 тис. грн.
- капітал (5-й клас) - 61 160,85 тис. грн.
- позабалансові рахунки (9-й клас) - 411 111,92 тис. грн.
- норматив миттєвої ліквідності балансу - 36,98 %
- норматив поточної ліквідності балансу - 78,95 %
- рентабельність (прибуток до витрат) - 3,65 %.

Директор аудиторської фірми "Ставр" ***В. П. Пантелеєв***
Сертифікат аудитора серії Б №000023 від 27.04.98 р.

Товариство з обмеженою відповідальністю «**НОРД ГРУП**», ідентифікаційний код 30058835, ліквідується.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення.

Хозяйственный суд АРК (95000, г. Симферополь, ул. Карла Маркса, д. 18) возбудил дело № 2-11/6424-2003 о признании банкротом должника Коллективного сельскохозяйственного предприятия «Присивашье» (АР Крым, Кировский район, с. Токарево, ул. Школьная, 3, р/с 000221001 в Кировском АК АПБ «Украина», МФО 853852, ОКПО 05471129.

Распорядитель имущества Трубо Роза Тимерхановна, Лицензия Серия АА № 249835 от 22.10.2001 г., г. Феодосия, ул. Речная, д. 7, кв. 2.Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение 30 дней со дня опубликования объявления.

Державне підприємство-видавництво «**Нива**» ліквідовується.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 00001, Київ-1, вул. Хрещатик, 24, кім. 614.

Фінансова звітність АКБ "Європейський" на 1 січня 2003 р.

БАНК Европейский

Харьков, Красношкольная наб., 24

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2002	Попередній рік 2001
1.1	Процентний дохід	2896	3465
1.2	Процентні витрати	(690)	(1178)
1	Чистий процентний дохід	2206	2287
2.1	Комісійний дохід	413	721
2.2	Комісійні витрати	(19)	(32)
2	Чистий комісійний дохід	394	689
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	6	68
5	Прибуток/збиток від інвестиційних ЦП	-	-
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
7	Інший операційний дохід	158	2
8	Операційний дохід	2764	3046
9	Загальноадміністративні витрати	(659)	(738)
10	Витрати на персонал	(526)	(561)
11	Прибуток від операцій	1579	1747
12	Витрати на безнадійні борги	(2457)	(1609)
13	Прибуток до оподаткування	(878)	138
14	Податок на прибуток	(149)	(104)
15	Прибуток після оподаткування	(1027)	34
16	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17	Чистий прибуток/ збиток банку	(1027)	34
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	-0,017	0,0002
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	-0,017	0,0002

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2002	Попередній рік 2001
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	134	2164
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	-	-
3	Кошти в інших банках	35	1047
4	Цінні папери на продаж	4403	2217
5	Кредити та заборгованість клієнтів	10901	16634
6	Інвестиційні цінні папери	31	31
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	56	156
8	Основні засоби та нематеріальні активи	335	625
9	Нараховані доходи до отримання	605	1142
10	Інші активи	3499	2493
11	**Усього активів**	**20099**	**26509**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	700	550
13	Кошти клієнтів	2217	5634
14	Інші депозити	-	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нараховані витрати до сплати	44	28
17	Інші зобов'язання	515	1581
18	**Усього зобов`язань**	**3476**	**7793**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	13421	13421
20	Капіталізовані дивіденди	-	-
21	Акції, що викуплені в акціонерів	-1339	-265
22	Емісійні різниці	3365	3357
23	Резерви	402	376
24	Результати переоцінки	-	-
25	Нерозподілений прибуток у тому числі	774	1827
26	сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	-	-
27	**Усього власного капіталу**	**16623**	**18716**
28	**Усього пасивів**	**20099**	**26509**

Звіт про рух грошових коштів (непрямий метод)

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік 2002	Попередній рік 2001
	I. Операційна діяльність		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	-993	-175
2	Нараховані витрати	16	22
3	Нараховані доходи	537	-827
4	Амортизація основних засобів	+82	+107
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	+848	+1211
6	Торговельний результат	-13	-13
7	Нарахований та відстрочений податок	+1	+1
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	-	+99
9	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії	-	-
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	-255	-207
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	-156	-28
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	67	190
13	Зменшення коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	-1012	-344
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-5733	-6505
15	Зменшення (збільшення) інших активів	+1006	-1362
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	-	-
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	+150	-50
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	-3417	+3587
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	-14	+1017
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	+1818	+1469
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	-7202	-2188
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	-7135	-1998
	II. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	-	-
24	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	-	-
25	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні установи	-	-
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	+208	-42
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	+208	-42
	III. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	-	-
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	-	-
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	-1066	1206
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	20	50
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	-1046	1156
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	-7973	-884
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	2349	3233
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	-5624	2349

Голова Правління АКБ "Європейський" ***С.К.Болгарський***
В.о. головного бухгалтера С.О.Лисенко

Примітка: Фінансова звітність у повному обсязі розміщена на веб-сторінці АКБ "Європейський" www.euro.kharkov.ua

Зміни та рух капіталу за звітний 2002 рік

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Результат переоцінки	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди усього
1	Залишок на 1 січня 2002 року	13421	3357	(265)	376	-	1827		18716
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Скоригований залишок на початок року	13421	3357	(265)	376	-	1827	-	18716
3	Переоцінка основних засобів	-	-	-	-	-	-	-	-
4	Переоцінка нематеріальних активів	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залишкової вартості об`єктів необоротних активів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Дивіденди за минулий рік сплачені	-	-	-	-	-	(1)	-	(1)
7	Капіталізовані дивіденди за минулий рік	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Чистий прибуток	-	-	-	-	-	(1027)	-	(1027)
9	Розподіл у загальні резерви банку	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Розподіл у резервні фонди	-	-	-	25	-	(25)	-	-
11	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Купівля власних акцій	-	-	(1623)	-	-	-	-	(1623)
14	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	8	549	-		-	-	557
15	Анульовані раніше випущені акції	-	-	-	-	-	-	-	-
16	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня	13421	3365	(1339)	402	-	774	-	16623

Витяг

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПЕРЕВІРКИ РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
Акціонерного комерційного банку «Європейський» за 2002 рік

м. Харків 12.03.2003 р.

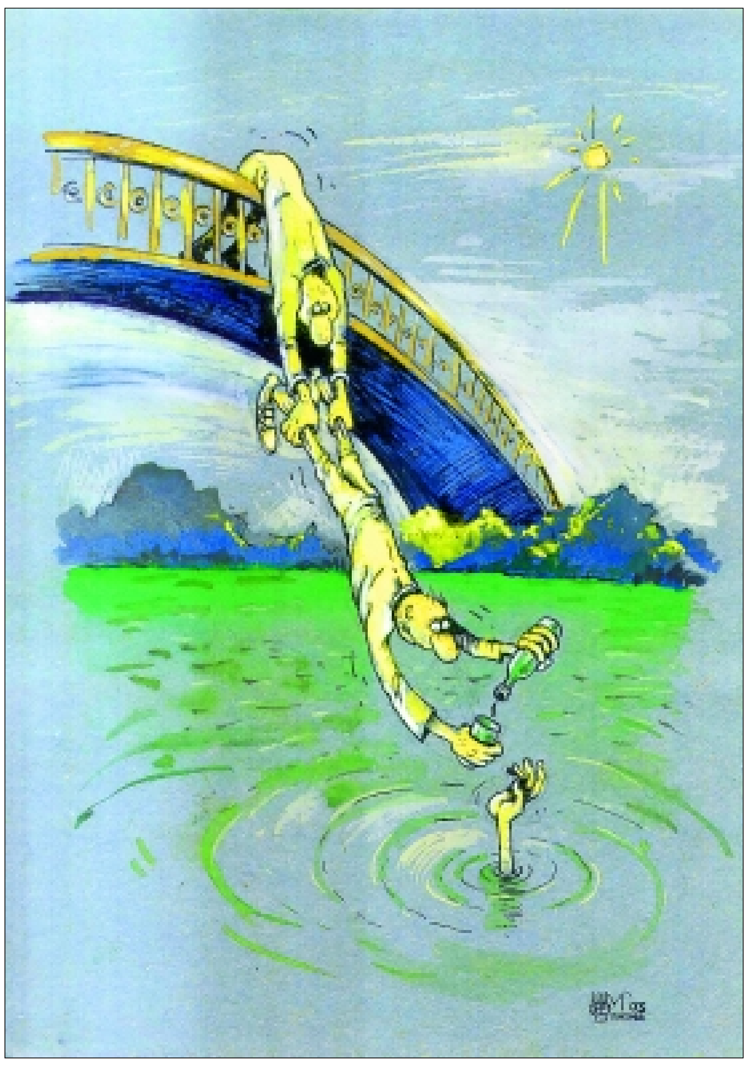
Ми підтверджуємо, що за винятком невідповідностей, зазначених у аудиторському звіті, фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно, згідно з нормативними вимогами щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, подає інформацію про діяльність Банку та його фінансовий стан за період з 01.01.2002 р. по 31.12.2002 р.

Директор ТОВ АФ «Фінанси і Аудит» ***Лісіна В. Ю.***

сертифікат серії Б № 000054 від 14.02.1995 р., виданий Рішенням Аудиторської Палати України № 25 від 14.02.1995 р., № 74 від 29.01.1999 р.; свідоцтво про внесення до Реєстру суб'єктів аудиторської діяльності № 0588 від 26.01.2001 р.

Сьогодні «Курінь» вивішує малюнок полтавчанина Михайла ШЛАФЕРА — призера третьої міжнародної виставки-конкурсу карикатур «Карлюка-2003» (Полтава). За темою «Як і що ми п'ємо...»

Гравці

Ти знаєш, колесом вертиться усе на світі.

І. КРИЛОВ, 1788 р.

Вепр тлустий був,
високий рейтинг мав
та ще й добрячу партію
в додачу.
Та вибори минули.
І — невдача,
бар'єр не взято. Шок.
Лис був худий,
та рейтинг мав високий,
і з партією
не було проблеми
(зіграли роль програми
і емблеми).
Та вибори
минули. Шок.
Усі обіцянки,
немов вода — в пісок.
Ось знову вибори.
Біда електорату:
чи тлустих, чи худих
до ради обирати?
Усі вони, як тут
не поверни,
до виборів —
«народу друзі»,
а після виборів
народові — пани.

Ез. Оп. & К. «Байка».

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

— Сьогодні на сесії Верховної Ради і я взяв участь у дебатах, — похвалився нардеп удома дружині.

— І про що ж ти там говорив?

— Я сказав: «Шановний пане голово, прошу передати слово депутатові Кармазіну!»

Надіслав Олексій МАМОНТОВ.

Цього дня

■ 1223 р. Перша битва давньоруських дружин з монголо-татарами на р. Калці (тепер Кальчик). Руське військо зазнало поразки.

■ 1819 р. Народився класик американської літератури Уолт Уїтмен.

■ 1926 р. Помер піонер вітчизняного дирижаблебудування Федір Андерс. У 1911 р. створив перший у Росії дирижабль цивільного призначення «Київ».

■ 1935 р. В СРСР ухвалено постанову про ліквідацію дитячої безпритульності й бездоглядності.

■ 1989 р. У Неаполі почав роботу установчий з'їзд Міжнародної асоціації україністів.

Свято акцизної марки

Художник Ілля Репаний, на жаль, іще не написав своїх доленосних «Запорожців», але все-таки уже встиг попрацювати на щедрій патріотичній ниві: за його ескізами вироблено чимало українських за духом горілчаних етикеток, автобусних квитків та акцизних марок. Ось чому Репаного не здивувало запрошення «Асоціації виробників горілчаних напоїв» на незвичне за назвою «Свято акцизної марки». На багато оформленій листівці також повідомлялося, що його, Іллю Пилиповича, чекає приємний сюрприз — спеціальна нагорода Асоціації.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Спочатку, як завше, була звітна доповідь, далі — бурхливі дебати. Прийнявши відповідну постанову та обравши правління, збори, нарешті, підійшли до апогею — урочистої відзнаки кращих із кращих. Репаного радісно схвилювало те, що його персону запросили на сцену серед найперших. Головуючий урочисто й схвильовано виголосив глибоке переконання у надзвичайно важливій ролі, яку посідає акцизна марка на горілчані напої у життєво важливій для держави справі — наповненні бюджету. Далі він подякував славним податківцям, сумлінним виробникам оковитої і особливо відзначив скромну, але таку важливу для Асоціації працю: вишукане художнє та витончене естетичне оформлення і дизайн маленького, але такого важливого атрибуту любимої народом продукції — пляшки!

— Усі ми, — в захваті захлинався ведучий, — з особливою вдячністю схиляємося перед високоповажним паном П'яниченком, президентом корпорації «Спирт України», під патронатом якого стало можливе нинішнє свято.

У наступних словах головуючого Пилиповичу почулися глузливі інтонації. Здивувало, що поряд з усіма достойниками, що очікували на сцені свої нагороди, немов із-під землі повиростали кремезні орли-спецназівці в розцяцькованій парадній формі. І коли головуючий, вигинаючись та вихиляючись, оголосив, що його, Іллю Репаного, нагороджено найвищою відзнакою Асоціації — «Золотою акцизною маркою», серце художника чомусь наповнилося підсвідомою тривогою.

І недарма, адже враз спецназ міцно затиснув лауреата у сталеві лещата — і до переляканого майстра підступилися гарненькі дівчата у чарівному національному вбранні. Попереду була дівчина з золотим відерцем і великою щіткою, ніби для побілки стін і стелі, а за її спиною двоє красунь підносили на витягнутих долонях величезну розшиту золотом акцизну марку, схожу скоріше на подарунковий рушник. Дівчина вмочила щітку у відерце і несподівано заходилася рясно змащувати голову, черево та спину художника якимось клеєм із знайомим запахом поштових конвертів. Репаний запручався, але сталеві кігті спецназу стиснули його до нестерпного болю.

— Ой! — вихопилося в нещасного, і враз акцизна марка зайняла своє законне місце на тілі лауреата, точнісінько, як це робиться з пляшкою вогняного напою. Пилипович з подивом відмітив, що у клятій ганчірці заздалегідь вирізано зручні отвори для очей, носа й рота. «Боже, — з жахом подумав він, — на кого я тепер схожий?!.» Про знущання і приниження своєї людської гідності та вщент зіпсований костюм з переляку й розпачу годі було навіть подумати.

Між тим лукавий головуючий змінив тон з глузливого на гнівно-обвинувачувальний.

— Наші найкращі художники й дизайнери, склодуви й технологи не покладають рук, вигадуючи вишукані варіанти оформлення горілчаних виробів, що в умовах зростаючої конкуренції рятує від банкрутства делікатний і любимий народом бізнес. І ось недолугі пани (Репаний краєм ока помітив, що «Срібну акцизну марку» напнуто на голову його колеги-дизайнера, а «Бронзову» — на заступника податкового управління, котрий затверджував її, капосну, своїм підписом) обліплюють наші пляшки — справжні шедеври художньо-декоративного мистецтва — оцими ганебними шматками туалетного паперу, зводячи нанівець усі наші зусилля. Така ж гірка доля спіткала й багатостраждальні тютюнові вироби наших високоповажних колег. Погодьтеся, дорогі друзі, що оця екстремальна акція, свідками якої ви є нині, насправді є актом відчайдушного протесту, щоб подолати очевидне ганебне зло.

Зал вибухнув шаленими аплодисментами, котрі перейшли в могутнє ревіння натовпу, від якого Ілля Репаний... прокинувся. Виявляється, майстер задрімав коло телеекрана, з якого нудно й невиразно просторікував податковий чиновник про негаразди зі стягненням акцизних зборів з несумлінних платників.

Душа Пилиповича вмить затріпотіла натхненням, він збагнув, якою бути новій акцизній марці: маленькою, яскравою, красивою, з голограмним захистом. Художник кинувся до паперу, щоб устигнути зафіксувати спалах творчої фантазії. І коли контури майбутнього пляшчаного шедевру чітко проявилися на білому тлі аркуша, з вуст майстра злетіло тріумфальне: «Марочко моя акцизна! Буде ще й на нашій вулиці свято!..»

Юрій БОЛЬШАК.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 2—8 червня 2003 року

Багато хто може відчути неспокій і тривогу. Не вдавайтеся до необдуманих дій. Зросте ймовірність проблем з водою, нафтою або газом.

ОВЕН. Намагайтеся не виявляти ініціативу, не пропонувати ідеї, вони вимагають доопрацювання. Краще використайте цей час не для нових, а давніх, нереалізованих ідей, але цілком актуальних нині. Може так статися — те, що ви раніше пропонували, виявиться зараз доречним.

ТЕЛЕЦЬ. Цього тижня ви відчуєте неспокій, бажання усамітнитися і ще раз обміркувати своє становище. Можливо, ностальгія за минулим виявиться дуже сильною. Якщо ви хочете мати користь з цього періоду, то краще проаналізуйте свої плани.

БЛИЗНЯТА. Ви можете запланувати зустрічі з друзями або однодумцями, з якими давно не бачилися. Можливо, ви поновите свої стосунки з громадською організацією, до якої раніше входили. Невизначеність і непорозуміння можуть ускладнити взаємини з родичами, сусідами.

РАК. До вас можуть повернутися документи з державних організацій. Нові документи, надіслані в офіційні інстанції, дуже довго оформлятимуться, доведеться не раз їх переробляти. Цього тижня ви, можливо, зіткнетеся з плутаниною у фінансових документах.

ЛЕВ. Після тривалого мовчання ви поновите свої контакти з людьми здалека. Ймовірно, що це виявляться ваші колишні іноземні партнери. Якщо ви нещодавно займалися будь-якими судовими розглядами, то можливе їх поновлення.

ДІВА. Якщо ви нещодавно комусь давали гроші у борг, можливо, вам повернуть їх, якщо не всі, то велику частину. Також до вас можуть повернутися якісь фінансові документи з податкової інспекції, які потребуватимуть доопрацювання.

ТЕРЕЗИ. Вам потрібно буде провести повторні зустрічі з партнерами. Ваші попередні домовленості мають бути переглянуті. Заплановані спільні поїздки туди, де ви ще не були, не відбудуться, зате, найвірогідніше, доведеться їхати туди, де ви нещодавно були.

СКОРПІОН. Вам доведеться переоформляти службові папери, вся поточна інформація вимагатиме ретельної перевірки, можливо, спливуть недоопрацьовані документи. Службові відрядження або поїздки буде відмінено.

СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня ви повернетеся до обговорення проблем своїх дітей або коханого. Можливо, вам доведеться переоформляти якісь документи. Можливо, також, що ви захочете повернути свою дитину до старої школи або забрати документи, що залишилися у ній, щоб вашу дитину зарахували в нову школу.

КОЗЕРІГ. До вас повернуться неправильно оформлені документи на нерухомість: будинок або квартиру. Можливо, якісь документи загубляться. Якщо ви маєте невирішену забуту сімейну проблему, то вона може зринути на поверхню, і вам її доведеться розв'язувати.

ВОДОЛІЙ. На вас очікує повернення до давніх зв'язків і контактів. Ось тоді ви зрадієте, що чуйно ставилися до знайомих і приятелів, зберегли потрібні зв'язки. Вони вам допоможуть вирішити поточні проблеми. Якщо у вас є особистий транспорт, то ви можете зіткнутися з необхідністю терміново його ремонтувати.

РИБИ. Якщо ви цього тижня маєте намір оформляти будь-які грошові документи, процедура може затягнутися на дуже тривалий термін. Мало того, можуть виникнути фінансові папери, в яких є помилки або неточності. Ймовірно, зміняться ваші службові обов'язки.

Світські розмови джентльменів про кіно

— Чудова новина, джентльмени! На честь ювілею нашого міста прийнято рішення відродити в Одесі кінофестиваль «Золотий Дюк», серед гостей якого буде, подейкують, сам Стівен Спілберг.

— До речі, я чув, сер, що цей найкасовіший режисер світу, виявляється, також родом з Одеси!

— Нічого дивного, джентльмени! В Одесі давно відомо: поки всі сидять у кіно, взяти касу нема жодних проблем!..

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Червень тому зелениться, хто працювати не ліниться

31 травня — Феодота. На дубі листя з'явилося — на парке літо.

2 червня — Талагея. «На Талагія велика надія», —кажуть, спостерігаючи за погодою, яка прогнозує сприяння врожаю овочевих культур.

3 червня — Олени. Висаджують пізні овочі, починають сіяти льон, бо вважають, що вже не буде приморозків. Сонячний день — сонячна осінь і навпаки, якщо дощ — то осінь дощова.

Прикмети червня

■ Вранці роса й туман — на добру погоду; що більше роси, то жаркіший день; немає роси ввечері та вночі —віщування дощу.

■ Чистий захід сонця — на суху погоду; якщо з'являється зелений промінь, то наступний день буде сонячний.

■ Якщо вітер довго віяв з одного боку, але раптово змінив напрямок — скоро задощить.

■ Зацвіла шипшина — почалося літо.

■ У лісі часто чути крик дятла — на холод і негоду.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Економіка очищується

У Банановому Маразмадорі посилюється боротьба з економічними злочинами. Нещодавно там було засуджено на різні строки позбавлення волі бізнесменів, що не забажали від усієї душі підтримувати на минулих виборах партію влади.

Корупцією і не пахне

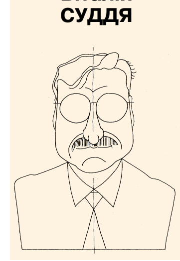
Судові органи Бананового Маразмадору не стоять осторонь такої важливої справи, як створення привабливого іміджу вітчизняного правового поля. Кількість закритих ними кримінальних справ проти корупціонерів вимірюється уже мільйонами.

Боротьба скінчилася

У Банановому Маразмадорі перемогла демократія. Програли гуманізм, справедливість, свобода слова та якийсь там народ.

Олександр ПЕРЛЮК.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311097. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»